

Dharmam

நம்முடைய

மலர்

தொ

1999

வெளியீடு

சந்திரீயன் தூச்சியா மாலை மலைப்பாட்டுப் புகைவ

குறள் வழி

“ பற்றுள்ளம் என்னும் இவற்றினை எற்றுள்ளும்
என்னப் படுவதோன் றன்று.”

பொருள்:

பொருளிடத்தில் பற்றுக் கொள்ளும் ஈயாத்தன்மை
யானது எந்தக் குற்றத்தோடும் ஒப்பிடமுடியாத
குற்றமாகும்.

ஸ்ரீ

அருணாசலசிவ அகார மணமாலை

நாஸ்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ!

51)	தொட்டருட் கைமெய் கட்டிடா யெனிலியா
ண்ட்டமா வேன்று ஸருணாசலா	(அ)
52)	தோடமி ஸீயகத் தோடொன்றி யென்றுஞ்சந்
தோடமொன் றிடவரு ஸருணாசலா	(அ)
53)	நகைக்கிட மிலைநின் னாடிய வெணயரு
ணகையிட்டுப் பார்நீ யருணாசலா	(அ)
54)	நாணிலை நாடிட நாணா யொன்றிநீ
தானுவா நின்றனை யருணாசலா	(அ)
55)	நின்னேரி யெரித்தெனை நீறாக் கிடுமுன்
வின்னருண் மழைபொழி யருணாசலா	(அ)

[தோடரும்

நூன் ச்சுடர்
நூன் சுடர் என்றால் கணக்காக விடையாக விடுவது என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வெளியீடு - 2

எடுத்தது - 13

1999 மே

பொருளாடக்கம்

	பக்கம்
1) குறுப்புமலை முயக்கிய இரு குணங்கள்	1 - 4
2) வாழ்க்கை நிலையாகம்	5 - 6
3) பஞ்சமுக ஆந்தநேயர் தோன்றிய வரவாறு	7 - 10
4) அங்குமுகமாகுக	11 - 12
5) நான் யுதங்களிலிரும் வாழுந்த முனிதர்கள் பற்றிய வரவாறு	13 - 15
6) சாவி போதனை	16 - 17
7) எங்கே நின்றை	18 - 20
8) மாறுபடத்தை மேம்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்டோடுகள்	21 - 23
9) திருவாசக வீழா	24 - 27
10) திருமந்திரம் காட்டும் தத்துவக் கருத்துக்கள்	28 - 33
11) வாழ்த்துகிள்ளோம்	34 -
12) சந்திதியான்	35 - 38
13) நன்னிஞ்சில் நட்டம் பயின்றாலும் நாதனே (இரு கடுத்தும் பரிசுவு)	39 - 40
14) அன்பர் ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து	41 -
15) வாசகர் போட்டு பற்றிய முடிவுகள் மாணவர் பக்கம்	42 - 43
16) இவங்களத் துழித் தீலக்கிய வரவாறு	44 - 45
17) Easy Way to Learn English (Part-13)	46 - 48

அன்பரிசீப்பி : மலர் ஒன்றாறு 30/- ரூபா.

வருட ஏந்தா தொலி செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திதியான் ஆக்கிரம சைவ கணவ மன்பாட்டுப் பேரவையினர்.

ஆச்சுப் பறிப்பு : அச்சுக் கம் - சந்திதியான் ஆக்கிரமம்

தூரங்கள் மாண்பாறு.

இரண்டாவது ஆண்டில்.....

நூலாச்சார் தனது முதலாவது வயதிற்குப் பிறகு செய்து இன்று இரண்டாவது ஆண்டில் காலாடியாவுக்கிண்றது. எமது பேரவை செயற் படுத்தி வருகின்ற பல பயனுள்ள ஆத்மீகச் செயற்பாடுகளில் ஞானச்சார் வெளியிடும் ஒக்ரெண்பது நீங்கள் அறித்ததே.

பேரவைச் செயற்பாடுகளில் காலாடியாக வந்து கலந்துகொண்ட முடியாத அஸ்பர்கஜங்கும் ஆத்மீகர் கருத்துக்கள் சென்றஷடைய வேண்டும் என்பது எமது மிக முக்கிய குறிக்கோளாகும் என்பதை சென்றவருட முதற்சூட்டில் நாம் குறிப்பிட்டிருந்தோம். அந்தக் குறிக்கோள் நாம் எதிர் பார்த்ததால்தான் மிகச்சிறப்பாக அஸ்பர்கன் மத்தியில் சென்றஷடைந்து கொண்டிருப்பது எமக்கு மனதிலைவுவத் தருகின்றது.

வாசகர் போட்டியில் கிளிநோச்சி, வழனியா, கொருபஷ்பி போன்ற பகுதிகளிலிருந்தும் கணிசமான வாசகர்கள் பங்குபற்றியுள்ளார்கள். இது வாசகர்போட்டியில் பங்குபற்றியவர்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுமேன்றி, வாசகர்வட்டத்தின் எண்ணியை எந்தளவுக்கு விரிவடைந்து செல்கின்றது. என்பதற்கு சிறந்த ஏழுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

கடறில் பிரகாசம் அடிக்கிறத்துக் கொண்டுவருவதை வாழ்த்தி பல அஸ்பர்கன் நேரடியாகவும் மற்றும் பலர் தபால் மூலமும் தமது வாழ்த்துக்கூடாத் தெரிவித்து வண்ணம் உள்ளால்கூ. அவர்கள் எல்லோருக்கும் எய்து கடர்மிரகாவிப்பதற்கு தரமான ஆக்கங்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அறிஞர் பெருமக்கள் கார்பிலும் சமயப்பெறியார்கள் கார்பிலும் எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். மேறும் எமது பணிகளை ஆர்வத்துடன் தொடர்வதற்கு உற்சாகமத்தது கொண்டிருக்கின்ற அஸ்பர்கன் வாசகர்கள் அலைவருக்கும் மலிழ்ச்சியடன் எய்து வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இருதியாக எமது எண்ணத்திறும் செயலிறும் தோன்றாததானாயாக இருந்து எம்மை எவ்வாறும் வழிநடூத்துகிண்ற கவியக்க்கந்தன சந்திதி முருகனிக் திருவருள் தொடர்ந்தும் எமக்குச் சிடைக்க ஓலைடுமென்று அவனது திருப்பர்நங்களை திருக்கம் கூப்பி வணக்குவிசேரும்,

"நல்லதுபீய நினைத்து நல்லதுபீய செய்து நாம் எல்லோரும் சந்திதி முருகன் திருவருளைப் பெறுவோமா?"

மஹர்க்குரு கார்பாக

ந. அவியரத்தினாம்

(. ஆ. ஆ. க. ப பேரவை)

வாழ்த்துரை

சந்திதியான் ஆச்சிரம வசவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை வாரத்தோறும் வசவத் தாமிழ்க் கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தி வருகின்றது. அதிலூர்களை, பெரியோர்களைப் பாராட்டிப் பட்டஞ்சுடி மகிழ்ந்து நிற்கின்றது. “ஞானச்சடி” மலரினை மாதநீதோறும் வெளியிட்டுப் பணி செய்கின்றது. தொடக்கத்தில் தன்னடக்கமாக வெளியந்த “ஞானச்சடி” இன்று அழகான அட்டையடலூம், தெளிவான எழுத் துக்கங்களூம் வெளிவருகின்றது. சந்திதியான் ஆச்சிரமத்துக்கெல்லே ரா அச்சுக்கூட வசதி இடுப்பதால், அழகாகவும் சிறப்பாகவும் இம்மலை வெளியிடக் கூடியதாயுள்ளது.

“ஞானச்சடி” நானோரு வகுக்கையும் பொழுதொருடேனிய மாக வளர்ந்து வருகின்றது. வசவ சமயம் கலை, பண்பாடு தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் மக்கள் விரும்பிப் படிக் கும் விதத்திலும் பார்த்தவர்கள் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும் எல் ஹூம் தொற்றத்துஞாகவும் இம்மலை வெளிவந்தும் என்பதுல் ஜெ மிள்லை, தரமான கட்டுரைகள், பயனுள்ள செய்திகள் மனத்தைப் பண்படுத்தும் அறிவுரைகள் ஆயியவற்றாகக்கொண்டு ‘ஞானச்சடி’ வெளிவருகின்றது. இது மேலும் பல மொலிவுகள் பெராடு வெளி வர சந்திதி முருங்க அருளை வேண்டுமிருந்து. எதத்தின்கவியே தோன்றிய இப்பலருக்குத் தறிபோடு வயது இரண்டு. ஆற்றங் கலையான் அருளாலே மலரீ திறக்க என் வாழ்த்துக்கலைக் கற இச்சிறிய வாழ்த்துக்கரையை நிறுத்தி செய்கிறேன்.

போகிரியர் அ. சண்முகதாங்கி,
வசவப்பீடாதிபதி,
வாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நற்செய்தி!

தூண்க்கட்டரை கோவில்பேசுதற்கு மட்டும் யங்கபட்டி வந்த சந்திதியான் ஆக்சிரம் அரசுகம் தற்பொழுது தன்மூலமைய ஆற்றுள்ள அதிகரித்து பலவகையான அச் சப்பதிப்பு வேலைகளையும் செய்யக்கூடிய வகையில் தன்னை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. ஆகவே அரசு பதிப்பு வேலைகளைச் செய்ய விரும்புகின்ற அன்பர்கள் சந்திதியான் ஆக்சிரம் அக்கார்த்துடன் தொடர்பு கொண்டு குறித்த நோத்தில், நரமான முறையில் தங்களது பதிப்பக வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்து நன்மை அடையலாம் என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத்தருகின் ரோம். எம்முடன் தொடர்பு கொண்டால் நேரடியாக வருகைத்து தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் வரதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தங்களது தொடர்பு உங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் எங்களது ஆக்ஸிரம் பணிகளது வளர்ச்சிக்கும் தூண்டி கோலாக அமையும் என்பதற்கும் அன்புடன் அறியத்தருகின்றோம்.

—சந்திதியான் ஆக்சிரமம்

**தந்திதியான் ஆசிரம
வை கணல் - பள்ளபாட்டுப் பேரவை**
தொன்றாய்வாறு
ஈதாஏதா 27 - 09 - 92

போதகங்கள்

ஸ்ரீவூதி சௌமின்தர பாமாசாமிய விஜயவாரிசோ
(துவை ஆசிரமத்தில்)

ஸ்ரீவூதி பாமாசாமி விஜயவாரி
ஈதாயிவாயக துஞ்சிகள்

ஸ்ரீவூதி பேர். தண்டபாணிக்கெதிகர், J. P.
(வைக்கா ஸ்ரீ ஆத்துமானியம்மாலை பிரதமலூரு)

ஸ்ரீவூதி ப. மணோவரமத்துநகர்
(வைக்கா வைத்தில்லூர் தெவள்தாவாம்)

துவைவர்:

க. திருப்பரங்கிளிநாதன்
(கிளைப்பாறிய
நமால்லிம்பு)

செயலாளர்:

ந. அபியந்தி வை
(அதிபி. வா/தொன்றாய்வாறு, திருவாசி அத்தியாலை
வீரகத்திப்பிள்ளை ம. வி)

பொதகுவானர்:

க. மூவாசைதாஸ்
(திருவாசி அத்தியாலை
நூத்திரம்)

பொதுவானர்:

பே. நடராஜ
(பொதுவானர் வைக்கா, அதியாலை)

உபசெயலாளர்:

பள்ளத்தர் க. முத்துவேலு

தீவாக்கலைப் பறுப்பினர்:

க. கந்தசாமி
(பூதுவூர் நூத்திரம், அதியாலை)

கி. புஸ்பநாதன்
(தென்திரம்)

கி. நூத்திரம்
(தென்திரம் நூத்திர அதியாலை/ காலைக்குடித்து)

க. அருள்ளவிஸ்கமி
(தென்திரம்)

கி. தூதராஜா
(தென்திரம், நூத்திர அதியாலை)

கிறுபக்கநையன்னார் கு. ரிசுமிபு
(தென்திரம் நூத்திரம்)

கே. அருட்பீரங்கால் (அம்மாளி)

வ. சிவந்தீம்
கிறுபக்கநையன்னார்,
கிறுபக்கநையன்னார் கு. ரிசுமிபு
(தென்திரம் நூத்திர அதியாலை)

ஏதும் ஆணோகர்:

கி. சிவலோகம்
(தென்திரம் நூத்திர அதியாலை)

சந்தியிரட்டை மணிமாலை

காபி - வெண்பா

முக்கங்கள் ஓர்நந்த ருத்த விபக்கங்களும்
விளினங்க வெவ்வாப் விவக்கிவிடும் - இக்கிளிமோ
மனு மிரட்டை மணிமாலை சந்தியிவாழ்
தொல்குக்குத்துச் சொல்வத் தொடுத்து.

நால்

வெண்பா

நிருவளருஞ் சந்தியிவாழ் செய்யவாடு வேவன்
குருமலிதா வெற்றுகிற குலவ - வருமிலைகள்
யன்வியறு சருகாப் மாழும் நிலையாக
மன்னியிடு மின்டம் மலிந்து.

கலித்துக்கார

மலியாப் பொருங்கமிகு கால மீடியரின் மாழ்கிமிக
நலியா ஏட்டுள்ள மீந்துன் நிருவாட உற்றமிழாற்
சலியா தனுகின பேந்ததிடும் பேரது சந்தியிவாழ்
மலியா குக்து வரதா வருளுதி ஜகயனுக்கே.

வெண்பா

வெயா ஸிரஸ்டூபடியான் காவா யதருஷடியான்
வெயா ரயில் சேர வலமுடையான் - கெம்யாகுஞ்
சந்தியிவாழ் பெம்மான் ரஹிக்களிடா எஃஷமே
துஷ்சவலம் யாஷமவற் கோது.

கலித்துங்கா

ஒதி யளக்குற மாண்மய ஸாலை நுவவந்தவது
பாதி யுமையில் வராவை ஜுந்லத பஸ்டயதிள்ளித்
நிதி எனக்கற் செகுத்தவப் பெற்றியைத் தேய்த்திடாதோ
சாதி மலர்ப்பொழிற் சந்திதி பேவருட் சண்முகவே.

{தொடரும்.....}

ஆக்கம் :

' மணிம்புதுவைகள் '

“ஞானச்சுடர்”

மார்கழி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :

1998ஆம் ஆண்டு நூற்றுமாதத்தில் ஞானச்சுடர்கள் முதல் மூலம் வெளியீட்டு செய்துவைத்த வள்ளல் முத்துமாரி அப்படிக் தேவஸ்தால் பிரதமங்குரு சிவபூரி சோ. தங்கபாளிக்கேதிகள் அவர்களே இந்த வருடத் திற்கால இறுதிமலையூறு அதாவது மார்கழியாக மலைவையும் வெளியீட்டு செய்துவைத்தார்கள். அவர் நமது வெளியீட்டுரையில் இப்படியான ஒரு நூலை தொடர்ச்சியாக வெளியிடுவதன் சிறப்பை பல்கோணங்களில் கட்டிக்காட்டித் தனது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்.

வெளியீட்டுரை பற்றி சபையோர் கார்ட்டில் வெளியிட்ட திரு. வ. இ. நடனசிகாமணி அவர்கள் தங்கபாளிக்கேதிகள் அவர்களால் ஆரம் பித்துமலைக்கப்படும் காரியங்கள் நிறைவோக நஷ்டபெற்று வருவதனால் ஞானச்சுடர் மலைக்கும் நிறைவுடன் தொடர்ந்து வெளிவைத்துக்காண்டிக்கூடிய பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆய்வுரை :

ஏதமாது மலைநகர் ஆய்வுரை வழங்கிய யாறு பல்கலைக்கழக போதனாலியர் திரு. ச. விநாயகராமரத்தி அவர்களே மார்கழிமாத மலைநகருக்கும் ஆய்வுரை வழங்கியது பொருத்தங்களாக ஆணமந்திருந்தது. அவர் கருக்குத்தாறும் பொழுது இந்தப் பேரவையினருடைய நோக்கம் உயர்ந்ததாக இருந்ததால் முதல் மலைர் சிறந்துகாக இருந்தது. இங்கு அந்த மலைர் பல்லிதமான வளர்ச்சிகளைக்கண்டு ஆணத்திட்சித் திறந்ததாக வெளிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறது எனக்குறிப்பிட்டார். அவர் மேறும் குறிப்பிடும் பொழுது வாசகர்கள் ஒல்வோகுவரும் நங்கள் ராணுவதாயும் உயர்த்துவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். மலைன் தரத்தினை தங்கள் ரசனைக்கு ஏற்றவிதமாக மாற்றுவேண்டும் என நினைக்கக் கூடாது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

இவர்கள் மலைவை வெளியிடும் பொழுது சுப்புகிள்கு ரெவல்வென் யிட குறைவான விளைக்கு இதனால் விற்பனை செய்துகொண்டிருப்பதும் நாம் கவனிக்கவேண்டிய பிரசமுக்கியமான விடங்கள் எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

கொமாத சிறப்புப் பிரதி பேறுவோர் விபரம்

T. பாலகப்பிரமணியம்
(கொழும்பு)

தி. கோமாலிகந்தராசா ரூநுக்கன்
(தென்னாங்கூட்ட பதிர்ச்சாலி அம்மண கொயில்)

ஆ. வட்டவேலு
(அதிபர், தும்பனன)

V. அரியராசா
(தொன்னாங்கூட்டமாலைரு)

இ. சண்முகவளிங்கம்
(தொன்னாங்கூட்டமாலைரு)

ஐ. மகேசன்
(அதிபர், பருத்தித்துறை)

சிவா அரிசி ஆலை
(நாலுற்குழி)

ஏ. துர்மலிங்கம்
(உடுப்பிட்டி)

இ. துணிகாசலம்
(கைத்தி, வடக்கு)

ஏ. வேலாயுதன்
(உடுப்பிட்டி, ஆசிரியர்)

சூரபன்மணி மயக்கிய

இரு குணங்கள்

முருகப் பெருமான் முன்னிலையில் நிற்கின்றார், சூரபன்மண். தனி சிறுவனாக நிற்கின்றார். என்வால் இழுந்தவளைக் கீழ்க்கின்றான். இவன் யான் செய்யத்தக்கது யார்து? என்ற ஏன்னையும் கொல்லவளாக நிற்கின்றான்.

கடா தெந்துந் ரணிவேல் அன்னவு புன்னைக் கூர்கின்றார். அவன் மும் நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தக்ருஞ்சின்றார்;

“சூரபன்மா! கருறுகினில் தோன்றி மறையும் பின்னால் போல எப்பு முன்பு என்னில்லாத வடிவங்களைக் கொண்டாய். உண் மாயங்களை எல்லாம் அடிப்பிளை அழித்தோம். அழிவில்லாத நம் பெருவடிவம் கொள்ளும். நன்று கால்பாய்”

அக்காமம் சூரபன்மண் முன்பு கலை நோக்காக் காட்டி, அவன் காட்டுகின்றான். இவன் காண்கின்றான்.

அப்பெருந்தலை, கடல் உலகம் தியை புவலை அடைப் பாரவாரி கன் கயிர்கள் யாவும் ஆறுமாழுக்கத்து வாஸ்தவ மேன்மீல் அனாந்தத்தல்தீ வேறுமிகல ஏனால் ஆங்கு ஒரு இருப்பெரு சிறுவமானார்.

அத்திருப்பெரு வடிவம் அனாந்தகோடி ஆரியர்கள் கிருங்கு திருக்கு உகித்தாற் போல்ற ஒனி உடிடவது. அனால் கடந்த ஒன்சுக்கிரிகள் கால்று பிரகாசித்தது.

அத்திருத்தோற்றும் ஆதியும் அந்தமும் அற்றது. செய்பொற் சோதி மாகச் சடர்வது.

சூரக்கத் தோக்குவதை சூரபன்மண் பார்த்தலை, பரவகமானான். ஸிம்பிதம் கொண்டான். தனவர்மய்த உலர்வினின்றும் தங்களை மீட்டும் தனுடு இழந்து நின்றான்.

கந்தவேல் பெருமான் கருவனை காட்டினார். சூரதுக்குச் சிறிது நன்னுணவர்வு நல்கிவார்.

சூரன் ஞான உணர்வு எய்தப் பெற்றான். தாமத குனாத்தில் கிளற சூரபன்மண் இராச சூரைத்திணான். குணம் மாற்றும் அடையாச் சூரபன்மண்

மனத்தில் மாற்றம் நிகழ்க்கத் து. செயலில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. வாக்கிலும் கடுப்பு நின்றியது. முருகப்பெருமானுமைய வடிவத்தைப்பார்த்து வாழ்த்து கிடைதான்.

“பெருவடிவர் காட்சி நல்கும் இப்பெருமான் என் ஏவ்வளர்த்து அவனை சேவனையை இப்பொருதில் அழித்தார். வீணாவிள் விளங்கும் அண்டக்கள் தொழும் வியங்சமர் புரிந்தார். வன்னமான தெரும் வாராது தடுத்துவிட்டார்.

“அழியா வரத்திலேன் ஏவியபவாக்களை அழித்தார், யான் கொச்சட்டமாயங்களை அம்பினால் மாற்றினார்.”

“அண்டம் புவனம் அண்ணத்தும் அயராகும் கண்டிடும் வடிவம் ஒன்று காட்டுவின்றார். என் கண் முன்பே நிற்கின்றார்.”

“மயில் மேலாழுகள் குழந்தை வடிவேவன் அவன். எல்லோருண்டய மூலத்திற்கும் காரணம் இப்பூர்த்தி அன்று தனிவேல் பெற்றமானை விருப்பு வெறுப்பு அறிம் பராபர முறையைக்க கண்டிலேன். இன்று சகன் இவன் வன்னும் தங்கமலைக் காஷ்சில்லேன்.

“தித்திருமேலி மூழுவனைக்கும் குறித்து நேரக்க வல்லார் யார்? நேரும் எங்கும் அளவில்லாத கண்கள் பெற்றவர்களுக்காயினும் அழியலா கூரா? அண்டத்தோடி கற்பகாலம் கடக்கும் அங்கோ.”

“சீர்க் குயரேசன் கொச்சட திருப்பெரு வடிவம் தன்னில் உள்ள ஒன்றிலூப்பு இனங்கா அழுகு அண்ணத்தும் அம்பர உலகில் ஆர்க்குளது பல்லுறை வியந்து பார்க்கின்றேன் இன்றும் என் பார்வை தானும் வெறுக்கவில்லை.

“ஆயிர கோடி மன்மதர்கள் திரங்கு ஒன்றாகிப் பொருந்தினாலும் செங்கவேள்பி பெருமானுண்டய மேலான திருப்பாதங்களின் தூய நல்லழ கிற்கு அமையாது! அடிமூதில் முழுவரை என்னவில்லாத மாழிக்காலம் எத்தன்மையாக நேரக்கிளாழும் கண்ணவினால் அமையாது. நினைத்தாவும் மனத்தினால் அடங்காது. என்னிடத்தில் அமர் கருதி வந்ததெல்லாம் அருள் என நட்டினாம்.

“என் அறிபானம் அங்கறது அறிவு புதுத்து புவனங்கள் தொழும் பொருத்திய பொருள் இயல்பு புவனாகின்றது. தேவநாயகன் திருவடிவம் தெரியப்பெற்றேன், இது என் நல்ல தவப்பயன் ஆகும்.

“கோவமா மஞ்சை தன்னில் குலவிய குமரன் தன்னை என் கால்கள் வலம் வரலேலன்றும். என் கைகள் கூப்பித்தொழுதிடல் வேண்டும், என் தலை திருவடிவை வடனங்கிடல் வேண்டும், வாய்வாழ்த்த வேண்டும்,

என் பாவங்கள் பரநாசமாக வேண்டும், நான் மிகப்பரிசுத்தனாலிப் பெருமானின் அடித்தோல்கு செய்யும் தொழும்பணாக வேண்டும், எனக்குப் பரவோக வாழுவு சிந்திக்க வேண்டும், என்னுயிர் நினையான நற்கதி அடைய வேண்டும்”.

“ என் நெஞ்சை எதுவேரா நடுக்கிள்ளறது. நல்லென்னால்ததைக் கெடுக்கின்றது. மாணம் என்னால் ஆட்டிப் படைக்கிள்ளறது. மற்று எல்லாவற்றையும் மறைக்கின்றது. மாணம்..... மாணம்..... மாணம்.....”

“ முனிய வேங்கடிய முருகன் முன்னின்று வருகுகின்றேன். உடதும் உணர்ச்சியும் என் வசந்தன் அவ்விவோ”

“ புகழுடம்பு என்றும் நிற்கும் புளாவு உடம்பு நீற்பதின்னல். வள்ளால் வளங்கி. இந்த ஜன் உளாம் உயினரப்போற்றி அனியர் போல் ஆவேசோ? ஆயிரகோடு அண்டமும் பொன்டோர் புகழும் விரத்தனமையும் பொன்றுபடவோ!!

பாவா! குருபன்மன் என் செய்வான்; அவன் ஆட்டுக்கின்றான். இவனால் ஆட்டால் இருக்க முடியுமோ

குருபண்மனிடத்தில் குணமாற்றம் நிகழ்கின்றது. தாயத் குணம் தலை நூக்குகின்றது குணம் மாற்றம் அடையச் சொல்லும் செயலும் மனமும் மாறுபடுகின்றன.

நினைப்பிற்கும் எட்டாத நின்மல் ஸர்த்தி நின்ற ஒரு பெருங் தோற்றக்கூட மாற்றியார். அழிய தோன்கப்போடு பொகுந்திய மயில் மேலழகானார்

அண்டாதி! திட்டு அதுவிய மெய்ஞ்ஞானம் மறைந்தது. அன்றாணம் குடி கொண்டது.

திரை நீக்கமும் மறைப்பும் திருமூலர் வரக்கில் வரும் திறம் இது

“மாணம் மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருள்

மாணம் மறைய வெர்பிப்படும் அபபொருள் (2548)

மெய்ஞ்ஞானத்தில் நின்ற குருபன்மன் அன்றாணியானான். கித் தத்தில் சிற்றமும் செல்ல பகையும் நிரும்பியது.

கோவமா மஞ்சனஞ் தங்களில் குஷ்மிய குயரங்கள் கண்டான். சாலவே சமரின் மேல் ஊக்கங் செலுத்தினான்.

தங்குன் நிகழ்ந்த ஞானமாற்றத்தில் குநிக்கொண்டான் என்கான். அங்கையோடு அங்கக தட்டினான். மல்லிமுடி ரூளக்கிணான். ஏனையாகச் சிரித்தான். செப்புகின்றான்.

"குழந்தை வடிவங் கொல்க்கட் கள்ளன் என்றும் சமர புரிய ஆறு ராண், மாவடியில்தைத் தூண்டிய காட்டி என்னை மாற்க வைத்தான். ஆயதை அகற்றிக் கூர வேண்டுதலா? காயமது அழிவில்வாதேன் கடுக்கு அழிகின்ற தூண்டோ! என்று சமர்ப்பேல் கருத்தைச் சொல்லுத்தினான்.

புதுநிலை பெற்ற குரல் பழைய நிலைக்குத் தங்கப்பட்டான்.

அதுவே குரம், குணத்திற்கு ஒற்ற கொள்ளுகியுண் உவன் பல்லிதன் குவங்கள் கூண்டு. இராசதம், சாத்துவிகம், தாமதம் என்பன அவை, ஏவுலோவிட்டுத்தியும் முச்சுணவிக்கஞ்சும் பொருத்தி இருக்கும், எந்த வேளையில் ஏக்குணப் பெற்றோன்கூகிற்கொ அக்குணத்திற்குரிய செயல் நிகழும். குணத்தை அடிமைப்படுத்தி விட்டாம் என்று எண்ணவாய், அது நன்மூறையில் சாத்தியமாவது அநுகூம்.

ஆஸிரத்தித்தட்டு அஷ்டங்கலைக்கு அரங்கான கூபன்மனை குவத் தில் நீர்து கூத்து ஆயினான் என்றால் ஏனையவர் எம்மாத்திரம்.

சாத்துவிக உவை, நல்லாரினக்கம், திருக்கோயில் வழிபாடு, நூயில் சிற்றனள ஆகிய பயில்வினால் சாத்துவிக குணத்தை வளர்க்கலாம். மூண்ததிற்குடிய செயல்கள்: இராசதம்;- தாமம், தவம், மெய்மை தருமம் பேணால், லாங்கி, கல்லி, கேள்வி ஆகியன.

தாமதம் :- பேருவாய், ஒடுங்கல், சோம்பு, கூமம், நீதிகேடு, நீதிகிழர ஏறதி, வஞ்சம் முதலாயினா.

சாத்துவிகம் :- நூராஜம், தவம், மெய்மை, மேன்னா, அது குவைக்கமை, புலங்கட்கம் என்பன.

சிவ. சண்முகவடிவேல்

ம வி ந த து வ ம

பித்துவைப் பாத்திரத்தின் மேல் கழிம்பு உள்ளது. அதனாற் துண்ட்து எடுக்கும் பொழுதுதான் அது துவங்குகின்றது அதே போவததான் மாவிதான் மீதும் அறியானம், அகந்தத, ஆவனும் போன்ற கழிம்புகள் உள்ளன. இவற்றை அறிவு, நிந்தவை போன்றவற்றைக் கொள்ளு அகற்றும் பொழுதுதான் மனிதன் மனிதத்துவம் பிரகாசிக்கின்றது.

மன வெளிபிடியில் நவீன ஆகின முதல்வர்
ஆர்வி உரையிலிந்து

★ சிறந்த நரமம் சுயநல்மற்ற சேவை, ★

வாழ்க்கை நிலைபாணி

இவ்வுலகில் தோன்றியதெல்லாம் மறையும். அதொவது பிறப்பு-உண்டேல் இறப்பு நேரிடும். இது யாவரும் அறிந்த உண்மையே. ஆனால், மனிதன் இந்த உண்மையை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை, காலங்கள் கணிரவள் ஒரிசயக் கண்டு மார்த்த அழகிய மலர், மாஸல நேரத்தில் வரடி விடுகின்றது. தெற்று நேரத்தியாக வாழ்ந்த நான்பன் அழரென வாடி விடுகின்றது. இதற்கு நேரத்தியாக வாழ்ந்த நான்பன் அழரென நம்மை அறியாமலில் மரணமாட்டது விடுகின்றான். இதென்ன கொடுமை என்று அழிக்கிறோம்; அவ்வது ருகினிட்டுராம், ஏன்? நம் காட்சிக்குப் புலப் படும் பொழுத்தனா நினைவானானால் என்று நினைவுது அகமகிழிக்கிறோம் ஆனால் தெய்வப்புலவர் வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

“நெருதல் உள்ளோருவன் இன்றின்கூல யென்னும்
பெருமை யுடைத்தில் விடு “ என்று -

ஆனால் மக்களோ கண்டதே காட்சிகொண்டதே கோவம் என்று நினைவுத்து தமது வாணானை விணாலாக்குகின்றனர். நூலெல்லாம் காழுப் பிறந்தவர்களென்று இருந்த பொதியும் வசம்சூக்கின் இறுதி நான்கள் அறிய முடிவுறின்னை. ஆகவே தாங்க பாஷபாட்ட உள்ளங்கொண்டவரும், உவக வாழுவை நாங்களின்தவருமானிய பட்டிழாத்தார் “காயமேயிது பொய் யடா காற்றவுத்த பையடா” “என்று குறிவார். பீமூலம் சபங்க் குலருயில் ஆனித்தரமான புரட்சிகரக் கருத்துக்களைப் படைத்துத் தந்த காயமானவரும்,

“என்று மழியுமிக் காபம் — இதை யேதுக்கு மெய்யென் றிருந்திர் உலகில் ஒன்று மறியாத நீரோ பால்ஜோனல் வந்தால்
கொள்ஸ உத்தர முன்டோ” என்று எடுத்துரைத்தார்.

இவற்றினால் வாழ்வேமாய்வென்றும் அது மாண்பாவது தின்னன மேன்றும் அறியலாம்.

ஆங்கில நாட்டு அறிஞர் இந்வர் “Danta is a great leveler” என்றார். எனவே கற்றுவன் பிடியிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்க முடியும் என்று கருவன் நினைவுத்தால் அது நெருப்பாற்றில் மயிரிப்பாலம் போட்ட கைதயாகத்தானிருக்கும். செவ்வக் கீழாணாரிருப்பவரைப் பலநும் கற்றித் திரிவர். செல்லாக்குள்ளவளையும் அப்படியே சுற்றித் திரிவர். ஆனால், இவர்கள் தம் நினைவிலிருக்கு சுற்று நல்லு உற்றால், அவனது செல்லும் அழிந்தொழிந்து விட்டால் அவனை எவ்வும் ஏற்றுக்குப் பார்க்க அழிந்தொழிந்து விட்டால் அவனை எவ்வும் ஏற்றுக்குப் பார்க்க

மாட்டார்கள். இதனாலே தாமுமான வாயிகள். “தந்தை, தாம், தமி, தாரம், மகவு இவ்வியல்லாம் சந்தையிற் கூட்டம், இநிவோர் சந்தேக பில்லை” எனக் கூறினார்.

கருவிலே திருவுடையாளங்கிய திருமூலரூப

“ ஊரெவாங் கடி ஒவிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பின்மேல்நு பேரிட்டுச்
குரையங் காட்டிடைக் கொண்டு போய்க் கூட்டிடு.
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந்த தார்களே” என்று விளக்கினார்,

இந்தினாலீல், மாண்ணிற் மிறக்கவர்கள் வாழ்ந்து மதிவுதே இயற்கை யேண்டியும், இறக்கு முன்னாவ் புக்கறை ஏய்தி அதனை நினை நாட்டுதல் தலையாய் கடனையாரும். இதற்குச் சிறந்த ஒரு அழப்படைப் பண்பே அன்பு என்பதாகும். ஆவனவாபு பேஷை மாய்ந்து அன்பு என்றும் அருணம் மானரத் தன்னகத்தே காண்பவனே மனித உருகிகாண்ட இறைவானா வான்.

ஆனாலுக் கோலத்தைக் கொண்டு அகிலத்தை அடக்கியாண்டவர் கரும், ஆனாக் கருதுபவர்களும் மாண்டவர். மானவுஞ் செய்வர் என்பது வரவாறு கல்டு உண்ணையாகும். ஆகவே, அத்தே அன்புள்ளவர் கலகில் வாழ்பவன். ஏனென்றார் செத்தாருள் ஒருவராக என்னப்படுவான்,

தமிழக வரவாற்றில் மூவேந்தநாம் மூரணப்பட்டனர். படையெடுத் தனர். பால உயிர்களைப் போக்கினர். இவர்களின்டையே மூவிடெழுத்த படைகளைம் உணர்ச்சியை, பாநலஞ் சார்த்த பாவேந்தர் தீர்த்து வைத்தனர். இயற்கையின் விநோதத்தால் அழியின் குன்றாகச் சிவரும், அருளின் வடிவாகச் சிலரும் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் அன்பினால், பள்ளியால், மக்கள் மனத்தில் இடம் பெற்று மறையாத மாண்பு பெற்றனர். ஆகவே தான் வள்ளுவப் பெரும்தகையும்,

“அன்பின் வழிபது உயிர்நினை அஃதினார்க்கு
என்பதோல் போர்த்த உடம்பு”

என்று அறைந்துள்ளார்.

சமய குரவர்கள், புத்த பகவர்கள், யேசுதாதர், முகமதுநபி, தாயுமானார், இராமலிங்க அடிகள், காந்தியடிகள் முதலியோரின் வாழ்வு அன்பின் வடிவமானது; அறவடிவானது; அருள் வடிவானது.

“அன்பும் அறலும் உடைத்தாயின் இல்லாழுக்கைப்
பண்பும் பயனும் அது.”

ந. சிவபாதும் “புதுதொளி”
சுல்லக்கிருஷ்ண

தமிழ் சிறந்த யோருள் ஆண்பும்

பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர் தோன்றிய வரலாறு

போர்க் இந்திரஸ்தி மாண்டது ராவணனை நினைவுக்குலையுச் செய்தது. எனவே அவன் ராம வட்சமனர்களை அழிப்பதற்கு மயில் ராவணனான் உதவியைப் பெற நினைத்தார்.

ராவணன் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே மயில் ராவணனும், அவன் தும்பி ஜூராவணனும் பாதான வோகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மயில் ராவணனையும், ஜூராவணனையும் கல்யட ராவணன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். அவர்களிடம் அவன் இராம வட்சமனர்களால் தன்று வே ய ஆட்சி அழிக்கப்படுவதைக் கூறிக் கவந்திக்கான்.

எதற்கும் அன்றாத நெஞ்சம் கோட்டை ராவணன் கல்லூரி திற்குவதைக் கண்டு மயில் ராவணன், “ ராம வட்சமணர்களைப் பற்றி நினசன் கல்லூரோ, கவக்குமேர கொள்ள வேண்டாம். என்கள் மாயா சக்திக்கு முஷ்ணால் அந்த ராவணீச் சிறுவர்கள் ஏம்யாத்திப்பம்! இன்று இரவோடு இரவாக அவர்களைப் பாதான வோகத்தின்குத் தூக்கிர் சென்று நானோ ஸ்தியற் காலைக்குள் அந்த இருவரையும்- கானிப்பெிக்குப் பணிபிடுகிறேன், பாருங்கள்!” என்று கூறினார்.

அதைக் கேட்டு சஞ்சலம் நீங்கிய ராவணன் புத்துணைச்சியோடு அரண்மனை நிரும்பினார்.

அவர்களின் சநித் திட்டந்தை ஓற்றர்களின் உதவியால் விபீரையன் அறிந்து கொண்டார், அவன் ஆஞ்சநேயரை அழைத்து விழரம் கூறினால்.

விசீஷணங்கும் ஆஞ்சநேயரும், மயில் ராவணனின் சதித்திட்டத்தை முறியடிப்பதற்குப் பெற்று வழிவகைகளை ஆராய்ந்தார்கள்.

அதன்படி வராணர் வீரர்கள் ராம வட்சமணர்களைக் கற்றி பஸ்தம் பாதுகாப்போடு நின்றிருந்தார்கள். ஆஞ்சநேயர் ராம வட்சமணர்கள் துயில் கொண்டிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றார். அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களைச் சுற்றி நாம்முடைய வாலால் ஒநு பெரும் கோட்டை கட்டினார். கோபுரம் போல் அமைத்த அந்தக் கோட்டை யின் மேற்புறம் ஏறி அவர் அமர்ந்து கொண்டார்.

பாதான மன்னன் மயில் ராவணன் தனது மாயா சக்தியைப் பிரயோகித்தார். அதன் விளைவாக அணைவரும் நித்திராதேவியால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். இதுநான் சமயம் என்று மாயாவியான மயில் ராவணன் ராமவட்சமணர்களைத் துக்கிக்கொண்டு பாதானலோகத்திற்குச் சென்றான்.

நற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அணைவரும் மயக்கும் தெளிந்தவர்.

ஆஞ்சநேயரும், விபீஷணங்கும், சுகரிவங்கும், ராம, வட்சமணர்களைக் காலைாமல் நினைந்தார்.

மாயாவிகளின் மாயா சக்தியை உணர்ந்த ஆஞ்சநேயர், ராம வட்சமணர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வாயு வேசுத்தில் பாதானலோகம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வழியினி அவர் பல இலட்டுறுத்தனர் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அவற்றையுள்ளம் அவர் ஸ்ரீராமர் கிருபையாலும், தயது பிராக்கிரமத் தாலும் முறியடித்தார்.

மிகு திறந்த மனிதன் அன்புள்ளவர்.

பாதாளவோகத்தில் அவர் சந்திரரேணுவைச் சந்தித்தார்.

சந்திரரேணு ஆஞ்சநேயரிடம், “கவாயி! அந்தப்பாலி ராவனன் என்னோச் சிறைப்படுத்தி. நன்னன் திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினான். அவனிடம் நான், ‘ராமபாணத்தால் நி அழியப் போவது நீச்சயம்’ என்று கூறினேன். அதற்கு அந்தத் தூரோனி தனது உரியின் ரகசியந்தைப் பற்றிய உள்ளுமணைய என்னிடம் கூறி, ‘இந்த ராவனனை அழிக்க எவ்வாறும் முடியாது’ என்று வீரம் பேசினான் நீங்கள் பாதாள வோகத்தில் மகரக் குடுக்கியில் இருக்கும் ஜந்து வணக்கம் கொள்ளுவதான் மயிக் ராவனர்களை வெவ்வ முடியும்’ என்று தெரிவித்தான்.

ஆஞ்சநேயர் அவனிடம், “தூயே, வத்ரியமாக இருங்கள். இப் போதே நான் சென்று அந்த வண்டுகளைக் கொல்லு - மாலில் ராவனனர்களை அழித்து உங்களைக் காப்பாற்றுவிடுவேன்” என்றார்.

“கவாயி! பிரத்து பண்ணிவட்டன் என்னுடைய ஒரு வேங்குகோளை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். அரக்கர்களை அழித்து மீராமர் வெற்றி ஏடுவது இவங்களுக்கு எழுந்தருள்ளார். அப்பொது அவரைத் தரிசிக்கும் முக்கியத்தை என்குத்த தந்தகுழும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்” என்று சந்திரரேணு பேட்டுக்கொண்டான்.

“அங்கையே, உங்கள் எல்லங்கம் ஈடுறும்” என்று கூறிய ஆஞ்சநேயர், அவனிடமிருந்து விட்டபெற்று மகரக்குடுகளை தோக்கி விழுவத்தார்.

ஆகோய மார்க்கமாக ஆயிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள ஏழு கூடுவகளைக் கடந்து, நெருப்புப் பிழும்புவோல் ஜூாவித்துக் கொண்டிருக்கும் தீவுக்கிடையை அவர் அடைந்தார்.

அங்கு ஒரு பெரும் மகரக்குகை இருந்தது. ஆஞ்சநேயர் அடினில் தேவனைத் தியாணம் செய்தார். ஆதலால் அங்கிருந்த கெறுப்பு அவனரைச் சுடவிக்கவு.

ஆஞ்சநேயர் ஒரே சமயத்தில் ஜந்து வண்டுகளையும் கொல்வதற்காக பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயராக வடிவம் கொண்டார்.

ஒரே சமயத்தில் அவர் ஜந்து வண்டுகளையும் ஜந்து வரயிக் போட்டுக் கடித்துக் கொள்றார்.

அதே சமயம் பொர்க்களத்தில் ராமபாணத்தால் பயிச் ராவனர் களின் மரயத் தோற்றுவங்கள் அழிந்து, அரக்க சகோதரர்கள் இருவரும் மாண்டனர்.

மூந்து முகங்களுடன் இருந்த ஆஞ்சநேயரின் மூலங்கள் கீவுபைரு
மால் ஆண்டக்ரூர்த்தியாக எழுந்தருள்ளார்.

“ஆன்றுதேயா! பல்ரமூக ஆஞ்சநேயராக அவதற்கிட்ட உண்டு இந்தக்
தோற்றுத்தை மிலைப்பெண்டுக்கணக்குப், தோற்றுத்தை செய்யாவுர்க்குப்புகும்,
பூதப் பிசாக்களாலும் மற்றக்கொடிய விவச்சுக்களாலும் வாவிரிதி துங்ப
மும் நேராது. நீ சிரஞ்சிக் அலூமானாக வைப்பொதும் வாழ்த்திருந்து
எங்கும் மங்களத்திற்குப் பொருந்துவரமாக! ” என்று கரு கிவுபைருமால்
அருள் புரிந்தார்.

ஆஞ்சநேயர், கிவுபைருமானா வலம் வந்து வலங்கினார்.

வெற்றிப் பெருமிக்கத்துடன் அவர் விளைவழியாகுப் புறப்பட்டு ராய
வட்சமூர்களின் மூன்றால் வந்து நின்றார். மயில் ராவுலார்கள் மாண்டு
செய்திணை அறிந்து மகிழ்ச்சி அண்டந்தார்.

ஸ்ரீராமபிரபன் ஆஞ்சநேயரை அண்டுவன் காட்டித் தழுவிக் கொண்டார்.

மயில் ராவுலால் மாண்டு செய்தி பாதானலோகம் உட்பட எங்கும்
பரவியது எல்லோரும் மகிழ்ச்சியால் குதூகலித்தார்கள்.

சந்திரசேஷன் எல்லையற்ற பலிஞ்சியில் ஆழ்தநாவு பூர்வாயப்பா
வெந்த தநிகிக்க வேலைக்கும் என்று அவர் மாண்டு தூய்த்துக் கொண்டிய
ருத்தது. அவன் ஸ்ரீராமதாமந்தை சதாசல்வகாலமும் ஜூபம் செய்தபடியே
இருந்தாள்.

ஆன்றுதேயர் ராம வட்சமூர்களிடம் நடந்த யிகழுச்சிக்களை என்று
கமாக்கி கூற்றுதோடு, சந்திரசேஷனையின் தூய பக்தியைப் பற்றியும்
தெரிவித்தார்.

கிவர் ராம வட்சமூர்களா அழைத்திருக் கொண்டு சந்திரசேஷனை
யிடப் பெற்றார்.

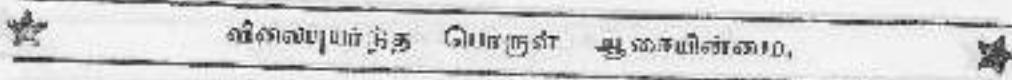
சந்திரசேஷனையின் நூய பந்தியைக்கண்டு ஸ்ரீராமவின் உள்ளமீ
ஒருவியது.

சந்திரசேஷன், ஸ்ரீராமதானையும் வட்சமூர்களையும் பவழுதை வலம்
வந்து வர்க்கவிட்டார்.

இவ்விரும் சந்திரசேஷன்க்கு பூர்வார் தரிசனம் தந்து அருள்
புரிந்தார்.

தொகுப்பு :

‘சந்திர்க்கியான் ஆச்சியும் ’

அக்முகமாகுக

அறிவு கண்ணாடி விளக்குச்சுடர் போன்றது. மனம் கண்ணாடி போன்றது. மனவாகிய கண்ணாடியைக் கழுவித் தூய்மை செய்தால் அது அறிவுச் சுட்டை மேற்கூற பிரகாரிக்கல் செய்யும்.

மனசைத் தூர்ஜமை செய்யாதபொது, அழுர்குப் படிந்த கண்ணாடி போல், அறிவுச்சுட்டை அப்பிரகாசம் செய்து புகைப்படிவத்துறவு மூடி மனிசங்களிற்குக்கூடும், மனம் ஒரு பேய் அதற்கு தால் பலி பூசை செய்தால் பேரியா உதவி செய்யார். பூசை நெய்வதற்கில் சுற்றுத்தவறினால் நன்றி கூட மனப்பேய் பூசாரினாயத் இத்தகூட்டுவிடும்.

ஆலோங்களில் “பலிபீடிடம்” வைப்பதை தோக்கல் என்கி? நாம் ரோய்யும் பாவுங்கள், பாக்கங்கள் வருஷகங்களை எல்லாம் ஓங்கொரு நாளும் சென்று பலிபீடிடத்தில் பாலியிட்டு வருவதற்கிடைய அது உள்ளது. நித்தியியபளி, விசோட்டபளி என தீவு இரு வளைப்பட்டும். சுதாரண்யாக உப்பும் உவரும் மொடுக்கும்பளி நித்தியியபளி விசோடமாக ஒமத்துடன் விசோட காலத்தில் நூட்டபெழுவது விசோட்டபளி.

ஈ + செய் = பூசை. பூக்கலான் செய்யப்படுவது பூசை ஆகும் பூக்கறூட்டு மூலிகை தன்மையுள்ளது. ஒன்று நிறம் மற்றது மனம், இன் வேள்று அரங்கு. எனவே ஏத் + செத் + ஆளுக்கம் “நீ” என்றால் நிறமும் அழுகும் சிற்றத்தை ஆண்த்தப்படுத்தும். மனம் உற்றுப் பொருளை விளக்கும். அதனாலேயே பூசைக்கு பூக்கலான் எடுப்பது, இதனை ஆகமம் சாராத பக்தியாளர்களும் வகையானங்கு பூசைபால்களாய்க்.

“கனம் பூ வொடு தூபம் யந்தகறி யேன்”

என்று அப்பர் பாடினார்

ஏன் பூசை செய்கின்றோம். மனத் தூய்மைக்கே.

மனம் நன்மைக்கே உரியது. அதனால் தூய்மை செய்து பேணல் வேண்டும். தூய்மை செய்யாத யழித்தினம் செய்யும். பழங்கால குநி காரை வண்டியில் பூட்டுனால் அறு பின்னாங்கு இடிக்கும். அறிவைப் பயன்படுத்தாதுபோலும் மனம் அதனால் பின்னாலும் இடிக்கும். அறிவனத் தூர்ஜனாடுச்சுய மனும் தூய்மையாடுயும்.

“மனத்தின் கன் மாச இவன் ஆஞ்ச” என்பது தேவர் கட்டான, “மனிருளன சல்வரங் மாலைஞ்ஞாம் மியாமந்திரத்தாவு -- யந்திரத்தாவு ஆட்டிப்படைக்கின்றான்.” கிடை கடபதேசம் இவு மனத்தை அறிந்தால் மந்திரம் ஏது?

மகம் பழங்கு மனதன் பொறுப்புமொலி.

எனவே அறிவு என்று அறி + உ = அறிவு ஆகின்றது. அகமுகமாக குதலே அறிவிச்சபயங். அவழகாகுதற்கு, முருகுப் பெருமாளின் மேல் ஒன்றே போதும். சேஷுக்கு ஆசூம் தாங்கொட்டண்டு. அகங்குவிந்து, கூர்த்து ஆர்த்து, பறித்து அதன் இயல்பு. மனதை அகங்கு விரிந்து கூர்த்து, ஆர்த்து பறித்து அறிவுக்கு விருந்து. அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேலை வரண்கு. விகங்கிளும், பிறவிகெடும், பேரின்பாழ்வு வரும்.

முருகு, அறிவு, அழகு, விரிவு, புது, இரண்ம, பெருமை பல்லுப் பூந்தி.

இதன் போடுமையை உணராதுவான் குரல் - குரணை பிழித்துப் பிரித்து கேள்வு செய்யவுத்தது பிகல், இங்கிலால் அவைந்த சந்திதியில் நாம் நிம்மதியைக் கிரேராம். ஆதம்ப் பயிருக்கு ஊட்டம் பெருவதை அறிவுப் பொருள் வேல், எது இங்கு காணப்படுகின்றதோ அது பரவேகத்திலும் என்று வடமொழி ஸ்யிது கூறும், உரக வடிவமான அண்டந்திலும் எது காவயப்படுகின்றதோ அதே உடலால் பிண்டத்திலும் காவயப்படுகின்றது. அங்கமாய், பிராணமாய், மனோங்கமாய் ஆகைத்தமய. கோசு கலஞ்சு மேலே உள்ளது ஆந்து சொன்னும் ஆந்து பிரகாரங்களுக்குன்றோ. ஆந்து வாயிற்படிக்குன்னே உள்ள நிருக்கோவிலில் உள்ளது மூலத்தான் இல்லகம், எரி உடலில், கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல், கூந்தி நூரேன்றியங்களிலும் வாக்கு, கை, கால், நிறநீர், மலத்துவாரம் என்னும் கார்மேந்திரியங்களிலும் குவாரங்களாக அவைந்துள்ளன. இவ்வாறு திருக்கோவில்கள் கோபுரத் துவாரங்கள் அமைந்துள்ளன. ஏல் தூம்ரை இதழ்களால் ஏடுப்பட்ட இதயக்குங்கையே சிவன் இருப்பிடமாகும். அது போல் பலதுவாரங்கள் கடந்த கருவைற சென்றே மூலத்தாஸ்ரூரத்திலை காவைருடியும்.

இதயம் எவ்வாறு நுட்பமாக உள்ளதோ அவ்வாறே மூலத்தாஸமும் மிக குட்கும்யமாகது. நமது உடலில் ஒவ்வொரு உறுப்பிலும் நேவுதைகள் தங்கிப்பானார். நாதவடிவமாச ஸ்வைறு ஒவி நமக்கு கேட்கப்படுவது போல கிருக்கோவிலில் மணிதூஷி கேட்கின்றது.

முகத்தில் செவி அகத்திலுள்ள கருவைறயிலுள்ள குழந்தையைப் போவவும், இரு கணங்கும் மூக்கும் சேர்ந்தால் ஆங்குறி போவவும், இதழ் கள் பிராண்டும் சேர்ந்தால் பெண்ணுறி போவவும் அமைந்திருத்தலைக் காலங்களார்.

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பது விளைவோர் வாக்கு எனவே அங்முகமாகுக.

அவைந்து.

சிவ ஸ்ரீ. தி. கோமாஸ்கந்தராஜாக்குருக்கள் B. A.
தெல்லாங்காட், பத்திரகாஸி பிஸ்தமுகரு
தும்பனை, பாக்கித்தானா

விரவும் பல்லிநாமுள்ளவன் முற்கோபங்கரன்.

நாலு யுகங்களிலும் வாழ்ந்த
மனிதர்கள் பற்றிய வரலாற்றையும்
இழக்குப் பாகத்தில் அமைந்துள்ள
இறைத்தாயுகம் பற்றிய வரலாற்றையும்
புலிப்பாளி முலிவர் தன் பாக்களின்மூலம் விளக்குகிறார்.

[முற்றோட்டச்சி...]

இழக்குப்பாகம் (இறைத்தாயுகம்)

விளம்புகிறேன் மேறுவங்குக் கிழக்கெயப்பா
விதமான மனிதர்கள் தாம் நீலவன்னைய்
தணம்புகிறேன் உயரமது நானுரதாகும்
தயவாக நாவற்களி யத்திரோடு
விளம்புகிறேன் அநுத்துவது மிதுதாஸப்பா
கிருஷப்யுள்ள விளைவுவே தெய்வமாகும்
தணம்புகிறேன் வயது கானிராஸ்யில்ஸ்ட்சம்
நவமில்லா வசத்தியங்க விள்ளங்கத்தாலே. (3)

மேற்குப்பாகம் (துவராஜாயுகம்)

இவ்வான மேறுவங்கு மேற்கே யப்பா
கிழுப்பார்கள் மனிதர்ப்பா மிருந்தவள்ளால்
வால்லான உயரமது நாற்பதாகும்
வளக்குவான மாங்களியும் மத்திரோடு
ஏவ்வாரு மருந்து வகு மிதுதான் பாரு
இந்மான பராசக்தி தெய்வமாகும்
ஏவ்வான வயதுதான் வட்சமாகும்
சார்வான சக்தியமும் பொய்யில்லை. (4)

அப்புந்தன்மை பண்டத் தூரபதுமன் இராகவேணவெரவாதிபோர்
பெருந்தல்ல செய்து எல்லோனரையும் ஒரு நூர்க்கும் இறைவனிடத்தூம்
பெர்ர அரிய வரங்களினால் வான நாடனே அடிமைப்படுத்த அவரது
துனபத்திற்கு இருங்கிய காவற் கடவுள் மன்னின்ட உதித்து அசரரை
மடக்கிய கணத்தினாக கூறுப் பூர்வகளே நுமது புராவாகா இதிகாசங்காகும்.
இவ்வாற மோப்ப ஏபிரேய சாதியாரின் புராணாமாகிய விவிலிய பூர்வ
பாகம் அச்சாதியாரின் அடிமைந் தனத்தைப்பேற்றுக் கூறுகின்றது.

இந்நாளை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆராயுங்கால் எபிரேபியசானியார் எனிப் தியராஜும் பரிலோவிர் ஆதரேயராஜும் பிள்ளையிர ரதாநியோராஜும் அடிமையேருத்தப்பட்டார்களேன்றும் தமிழ்மயாக்கியசாதியறிடம் இருந்து நாகரிக முனையைப் பயின்று கொண்டார்களோன்றும் தெரிய வருகிறது. சுருக்கமானிட இவ்வாராட்சியில் இப்தாதியாராவது சரித் திரத்தைப் பெருக ஆராய இடமில்லைதலின் இவர்களுடைய அரசருள் மிகச் சிறந்த சாஸோமோன் அரசனுடைய காவலத்தைப் பற்றி ஒரு சிறிது மட்டும் கற்றிருப்பார். மேலும் விடுவாறத்தர் ஆய்வின் பிரகாரம் பஸ்லா யிரும் ஆண்டுரெஞ்சுக்கு முஷ்டே உயர்ந்த நாகரிகம் படிடத்துவமர்களாக இருந்திருக்கவேண்டுமென்பது புலப்படுகின்றது. உடலில் நாகரிகம் ஏற்பட்ட காவலத்துக்கு முந்தெல்லை கற்றுவது ஒருவராஜும் இயலாதி நூல்களாகும்.

மத்திய புராணத்தில் கூப்பிரசாப வர்சாறு பிள்ளைவருமாறு கூறப் படுகின்றன. நகொளின் தமது நூலிலே கட்டுகிறார். சத்திய விரதன் என்னும் திராவிட மனங்கள் மனவயாளத்தில் ஒடுக்கின்ற கிருதமாகவா என்னும் நதிக்கலையிலே தன்முன்னோர்க்கு நீர்க்கடன் செய்யுள் போழுது அலுங் கைத்துவத்திலே ஒரு சிறு மீண் அகப்பட்டது. மங்ஙங் காவற கடவுளாகிய பாயோனை வரிப்படுவோன் அக்கடவுளை சிறுமீன் வடிவாக விழுங் கையைக் கோர்ந்தார். கவுப்பிராக்கிலே அவர்கள் கிழக்குப் பாகத் தினை அடைந்து பலுகிப் பெருகி. அவ்விதத்தில் வசித்தக காவலத்தினை திருதாயுக மேன்றார். அதற்கிறதாயுகத்திற்குரிய சனங்கள் நிலவர்ணனத் திங்கிரன்றும் நாலுரு மூழுறுட்டோரென்றும் இரண்டு இலட்டும் வருடங்களாத் தாமது சீலிய காவாகவுடனடோரேன்றும் விளங்குவதை வழிபடுவோரென்றும் நாலற்கணியினைபோ புதிப்பேர்ரென்றும் அசத்திய மில்வாதோரென்றும் மேலேகாட்டிய விளம்புகிறேன்..... அசத்திய வளிக்காமல் என்றும் செய்யுளாவறியலாம். இத் திருதாயுகத்தில் வசித்தோர் சத்தினியர் என்றாழக்கப்பட்டனர். ஞான வறியின் படி அவர்களை யோகிலென்னாம். இக்கிறதாயுகத்தில் இராவணன் குரு தபதேசம் பெற்று நிழ்ணடையை மூடித்து இடை, பிங்கலை, எளிமுனை என்றும் மூன்று நாடிக்காலையும், களிமுனை ஸ்தானத்தில் மூப்புரி முரலாகத் திரித்து கட்டினோனர் இருதாயுரத்திற்குரிய பிராமணர் போல் மதித்தாரர். இந்தான்கு புகங்களிலிரும் வாழ்ந்த மனிதர்கள் நிறம், குணம், செய்கை காரணமாக அவர்களை நிறத்திற்கொறப் பார்வைக்காக வருக்குத் துள்ளனர். அதற்கேற்ப பிராமண, ஈத்திரிய, வைசியர், சூத்திரர் என வருத்து நான்கு குவமெனவ வர்ணாசகிரமமாக வகுந்து அதை அடியாகப் பின்வந்த மனிதர்கள் தங்கள் ஈதி வாதிக்கேற்ப பல சாதிகளை வசித்து வந்தனர்.

திருப்பதியில்லது பிச்சாக்காரன் ஆணாயுள்ளவன்.

மேற்கூறிய சத்திரியர் வசித்தனால் நிறோதாயுகத்தின் ஈற்றில் (1296000 வருடங்களின் பின்) ஒரு சப்பிரளயம் உண்டாயிற்று. அதனால் மேரு மகவையின் கிழக்கில் வசித்தயாவங்கும் அற்றுப்போக மறு எண்பவனும் அவன் குடும்பத்தோரும் மாத்திரம் தப்பியோடு அம்மலையின் மேற்குப் பாகத்திற் போய்த் தங்கினார். அதனால் அக்ளினி மன்றவிமெஸ்பர் அவர்கள் அம்மலையின் மேல் பாகந்தினன அனாந்து பல்கிப் பொருதி வசித்த காவதத்தினை துவாபராயுகம் என்றனர்.

அத்துவாபர யுகந்திர்குரியோர் இரத்த வண்ணத்தினரென்றும் நாற்பது முழுமுட்டேயோரென்றும் ஒரு வட்சம் வருடங்களின் தமது சிலிய கூவமாகவுடையோரென்றும் பராசக்தி வழிபாடுடையோரென்றும் மாக்களினையும் புசிப்போரென்றும். மிகுந்த சத்தியவர்களென்றும் மேலே காட்டில் “இன்னால், மேற்குக்கு ... போய்யில்லாரே” என்னுஞ் செய்யுனிஸ் அறியலாம். இத்துவாபர யுகத்தில் வசிந்த மனித வர்க்கத்தினைர் ‘வைசிகர்’ என அழைத்தனர். அவர்களை ஒருவையினின் படி, கிரியையாளர் எனலாம். இந்த யுகத்தில் நான் பாரத ஏத்தழும் நடந்த தெள்ளப்.

வைசியர் வசிந்த காலமைய தூகாபர யுகத்தினிழுதியில் (864000 வருடங்களின் பின்) ஒரு சப்பிரளயம் தோன்றிற்று. அதனால் அந்த யுகத்துக்குரியோர் பாகரும் அற்றுப் போக மறுவென்றுமொருவங்கும் அவர் குடும்பத்தோர் எட்டூப் பேரும் மாத்திரம் கூப்பியோடு மேற்குமலையின் தேன்மாசக்திகளை அடைந்து அப்பிடிந்தின் வரித்தனர். அதனால் பிரதுபி மன்றவுமென்பர். அக்ளினி மன்றவுத்திற்கும் பிரதுபி மன்ற வத்திற்கும் இடையில் அப்பு மன்றவுமிக்கின்றது. (நன்னீ மன்றவும்) இந்த மன்னா வத்திற்கும், நீர் மகனிரென்றும் ஓர் வகைச் சங்கங்கள் இருப்பதாகச் சரித்திருக்கின்றது. இவர்கள் மீண் வர்க்கங்களைப்போல் தன்னில் மாத்திரம் சீவிக்க முடி! ம். நன்னீவினிழுத்து வெவ்வேரோ வந்தார்களே யானால் கிறிது நேரத்தில் இறந்து விடுவார்கள். பிரதுபி, தெயு, வாயு, ஆகாசம் என்னும் மன்ற உங்களிலும் சா சாய்கள் அப்பு மன்றவுத்திற்கு போய் அவனி த்திற் குடமிகுப்பது அசாத்தியமீ அசபதியாற்றான் சமைப்பிரளயம் வந்த பொழுது மனுவென்பவர் அக்ளினி மாங்கு வத்தையும் அப்பு மன்றவுத்தையும் நான்னீப் பிரதுபி மன்றவுத்தை அடைப்பதார்.

[கொட்டும்

‘சிவம்’

சாயி போதனை

இறைவன் படைப்பும் செயலும்

எல்லாம் வான் இறைவன்ன் படைப்புத்தான் இந்த உலகரூம் அதில் காண்பள்ளாவும். இறைவன் படைப்பில் முக்கியமானவை இறைவனும் ஆளுமாக்கலுமே, மனிநார் உட்பட சுகை ஜீவராசிகளிலும் தேவும் வந்துவர்கள் உள்ளது. இந்த ஜீவராசிகள் முன்னனய பிறவிகளில் செய்த புனர்வீரிய பவத்தினால், மனித உடனைத்தாங்கி, வந்திருப்பதைதான் மனிதர் என்ற உயர்ந்த பிறவி. மனித குலத்துக்குத்தான், மற்றொரு ஜீவராசிகளுக்கில்லாத பகுத்தறிவு. அது தான் விவேகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலத்தறிவைக் கொண்டு மனிதர் உயர்நினைக்கு செல்லவும் வழிகாட்டிகளார். உயர்நினை அடைந்தவர்கள் தான் மகாந்தமாக்கள். தெய்வத்துவம் வாசந்தவர்கள், ஞானியர், துறவிகள், முனிவர்கள் போன்றோர்.

இறைவன் உலகக்கும் அதில் உள்ளவற்றையும் படைத்து விட்டு பெறுமினை உட்கார்த்திருக்கவில்லை. அவை சுகலதுக்கும் வேஷநிய சூரியகளை எவ்வாறிதிருக்கனாயும் வனுத்து. அந்தந்த நியதிப்படி சரிவர நிர்வித்தும், சங்கானமித்தும் வருகிறார். மனிதனுக்கு பகுத்தறிவைக் கொடுத்தது ஏதற்காக? அவளிடம் சில பொறுப்புக்களை கொடுவதற்காக தான் கிருஷ்ட்த்தவற்றைப் பாதுகாத்து பயன்படுத்தும்படியான அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார். இதற்கான ஒரு திபந்தனையும் விதித்திருக்கிறார்.

இறைவனின் திபந்தனை. மனிதர் நீ செய்யும் செயற்பாடுகள் (கர்மம்) அத்தனையும் நல்லவையோ அல்லது தீயவையோ அவற்றிற்குரிய என்கள் உண்ணையே வந்தவையும் என்பதை மறந்து விடாதே, நீங்கள் நல்ல புனிதமான சொல்களைப் பெற்றால் ஆண்டத்தைதாயும் மகிழ்ச்சியையும் அடையலாம். தீய செயல்களை, இழிந்தவற்றை பாவகாரியங்களாக செய்தால் துண்பங்களை, வேதவளகளை, அனுபவிக்க வேண்டும். தீயவற்றைச் செய்து விட்டு ஆளற்கத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது.

★ மனிஷங்கள் இறைந்த மனிதன் தியாகி. ★

மனிதனாகப் பிறக்கு மனித ரமூதாயத்தில் வாழ்ந்து வருபவரிடம் மனிதத்தன்மை யினிராவிட்டால் அவர் விவக்கிளைவிடத் தாழந்தவராகி றார். ஒருவன் நன் மனதை ஒரு திமுங்கு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தால் நான் அவன் உண்ணமயான மனிதனாவான்.

மக்கள் மனதில் தன்மையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மனம் மிக வறுவானது. மிக வேகமானது. மனோவெகமென்பது ஆகாயத்தை விட உயராகானது. பிறப்பு, இறப்பு, இன்பதான்மை, எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானது மனதின் எல்லன அளவுகளே, மனம் புள்ள்கள் வழி சென்றால் கலாவில் கூட அமைத்தியையும் ஆணந்தத்தையும் பெற முடியாது. மனதை விவேகத்தின் துணை கொண்டு, இதய தெய்லறத்தின் பார்வை ஓரிசினரால் மனம் பாற்கடலாக மாறும். அந்த மனதில் சத்தியம், தர்மம், சாந்தி என்பன மினிரும், இந்த மனிதனிடம் தெய்வம் பிரகாசிக்கும்.

எனவே கிடைக்கும் நேரத்தை விண்டிக்காது, தெய்வநாமம் சொல் வனத்தையும் தெய்வ சிந்தனை செய்வதையும் கடன்மயாகக் கொண்டு வாழுக்கள்.

அதர்மம் சரிந்து தர்மம் தழைத்தோங்குக.

சாயிராம்.

ஷாஸ்வாமி சிறுக்ஜி,
ஶாஸ்வதி

க. தம்மபா
ஆரிசியா

ஞானத்திபம்

விவேகமே வடிவெடுத்தது நான்திபா. பக்தியினின்று பெருக கெடுக்கும் அமைத்தியே அதற்கு என்னைய. ஈவர தியாவர் அது எவ்வதற்கு ஏற்ற ரஸ காற்றாகிறது. இடையறாப் பீரர் மச்சியற்றினின்று வந்தும் பேருளைச்சு அத்திபத்துக்குக் கிரியாகிறது. பற்றற்ற உள்ளம் அந்த விளக்கை வைப்பதற்கேற்ற இடமாகிறது. அங்கு ஆஸ்ரையென்றும்புயர் காற்றுடியாதிருக்க வேண்டும். ஈவர சொரும் அத்திபத்தில் ஏரிமும் ஓளிப்பிழும் மாகிறவு

ஷாஸ்வாமி சித்தபாணந்தர்

ஷாஸ்வாமி சிறந்த புகழாளன் யோதி

எங்கே நிம்மதி?

ஒர் சௌவில் ஒரு ராஜூ இருந்தார். அவர், ஒர் அரசர் தன் ஆடைய நூட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையெல்லாம் ஒழுங்கா கந்தான் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இருந்தாலும் அவருக்கு மனதிம்மதி இல்லை.

எப்போது பார்த்தாலும் ஏதாவது மிரச்சனை.

அதனால் அரசருக்கு வாழ்க்கையில் அலுப்பும் சலிப்பும் உற்பட்டது.
“என்ன செய்யலாம்?” என்று யோசித்தார்.

இந்தப் பற்றி தமது நெருங்கிய நன்பர்களிடம் கலந்து பேசினார்.

அவர்கள் “பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு காட்டில் பெரியவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவரிடம் சென்றால் ஏதாவது வழி கிடைக்கும்” என்று ஆலோசனை கூறினார்கள்.

அரசர் உடனே அங்கு புறப்பட்டுச் சென்றார். அந்தப் பெரியவரைப் பார்த்தார். அவரது காவில் விழுந்து வணக்கினார்.

★ மீகம் பெரிய தொழிற்சாலை முனை. ★

“காலாயி அரசாங்கத்தை நிர்வகிப்பது எனக்கு யிகவும் கண்டமாக இருக்கிறது” என்று தெரிவித்தார்.

“அப்படியானால்.. அதை விட்டுவிடேன்!” என்றார் பெரியவர்.

“நான் விலகிவிட்டால் பிறகு அரச காரியங்களைக் கவனிப்பது யார்?” என்று மன்னர் வினாவினார்.

அதற்குப் பெரியவர் உன் பின்னையிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிடு” என்று கூறினார்.

“ஒப்படைத்துவிடு நான் என்ன செய்வது?” என்று அரசர் கேட்டார்.

“காட்டுக்கு வந்து என் பக்கந்தில் உட்கார்ந்துகொள், நிம்மதி யாக இரு” என்று பெரியவர் தெரிவித்தார்.

பிறகும் அந்த ராஜூர் ஏற்றா யோசனை செய்துகொண்டிருந்தார்.

“என்ன யோசனை?” என்று கேட்ட நர் இவர்.

“அது வந்து.. ஒன்றுமிகில்லை.. என் மகன் யிகவும் விறிய வையன் என்னாலேயே தாங்க முடியாத அரச பாரத்தை அவன் எப்படித் தொங்குவான்?” என்று யோசிக்கிறேன்” என்றார் அரசர்.

“அப்படியானால் அதை என்னிடம் கொடுத்துவிடு” என்றார் பெரியவர்.

அதற்கு அரசர் “சரி” என்று ஒப்புக்கொண்டார்.

“சத்தியம் செய்து கொடு” என்று கேட்டார் பெரியவர்

அதற்கிணங்க அரசரும் “இளிமேல் இந்த ராஜ்யம் முடிவெலும் உங்களுடையது” என்று பெரியவரிடம் சத்தியம் செய்து கொடுத்தார்.

“சரி ராஜ்யத்தை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டாய். இளிமேல் நீ என்ன செய்யப்போகிறாய்?” என்று பெரியவர் கேட்டார்.

“அரசும்னைக் கருஜுவத்திலிருந்து கொஞ்சம் பொல் எடுத்துக் கொண்டு வெளித்தூர் என்கியாவது சென்று விடுகிறேன் அங்கே போல் ஏதாவது வியாபாரம் செய்து மழைந்துக் கொள்கிறேன். என்றார் இவர்.

“அரசும்னைக் கருஜுவம் இப்போது எனக்குச் சொந்தம்! அதிலிருந்து நீ எப்படி போன்னோ பணமோ எடுக்க முடியும்?” என்றார் இவர்.

அதற்கு அரசர், “நீங்கள் சொல்லதும் சரிதான். அப்படியானால் நான் வேறு எங்கூடியாவது சென்று, ஏதாவது வேலை செய்து பிளாழ்த்துக் கொள்கின்றேன்” என்று தெரிவித்தார்.

"கனி இப்பொது வேலை செய்யது என்று நீ முடிவு செய்துவிட்டாய். அதை என் நீ உலறு என்கொவது போய்க் கொய்ய வேண்டும்? இங்கு என்னிடம் செய்யவாமே!" என்றார் பெரியவர்.

"எனி அப்படி ஒரே செய்திடுவேன். தூங்கள் எனக்கு உதாவது ஒரு வேலை கொடுக்கன?" என்று பேட்டார் ராஜா.

பெரியவர் வேலை கொடுத்தார், ராஜாவைப் பார்த்து கொன்னார்;

"இநோ பாரப்பா நீ ஏந்களேவே ராஜாவாக இருந்து பழக்கப் பட்டவன். ஆறுஸால் எனக்குப் பதிலாக நீ இந்த ராஜாத்தைக் கவனித்துக்கொள். உண்ணுடைய வேலைக்கு உணக்குப் பம்பளீர் நாடுகிறேன். கடமையைச் செய்யவேலையிடது உண் பொறுப்பு. அதில் உள்ள நால்லது கேட்டதுக்கு நான் பொறுப்பு. நீ உண வேலையை செய்துவிட்டு, மாதா மாதம் என்னிடம் வந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொள்" என்றார் பெரியவர்.

அப்படிபே செய்தார் அந்த ராஜா.

ஞஷ்பு என்ன செய்து கொண்டிருந்தாரோ.... அதற்கேதான் அவர் இப்பவும் செய்கிறார். ஆனால் இப்போது கவனம் இல்லாமல் நிம்மதியாக இருந்தார். பிரச்சனைகள் பெரியதாகத் தெரியவில்லை. நிம்மதியாக அவரால் தூங்க முடிந்தது. 'என்னுடைய கடமையை நான் செய்திரேன். இந்த அரசாங்கம் என்னுடையதில்லவை!' என்ற நினைப் புத்தான் அவருடைய அந்த நிம்மதிக்குக் காரணம்.

ஒரு மாதம் கழிந்த பிறகு அந்தப் பெரியவரை ராஜா சந்தித்தார்.

"புது வேலை எப்படி இருக்கிறது?" என்று பேட்டார் பெரியவர்.

"மன்றினரவு தருகிறது. நிம்மதியாக இருக்கிறது" என்றார் ராஜா.

"அரசாங்கம் உண்ணுடையது என்று நினைத்துபோது அவதி. அது உண்ணுடையதின்னால் என்று தெரிந்ததும் நிம்மதி. பற்றிஸ்ஸாமல் கடமையைச் சொர்பா பலனை எறிரப்பார்க்காமே! இறுதான் நிம்மதிக்கு வழி, இதை நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாடன் இப்படிச் செய்தேன்!" என்றார் பெரியவர்.

நாமும் அதைப் புரிந்துகொண்டால், நல்வப்படியாக நிம்மதியாக வரமுலாம், புரிந்துகொள்ள வேண்டுமோ!

ஒரு நீதிக்கலை

பெரிய குடும்பம் மலைக்கூர்க்குள்ளாவன்.

மாண்புமிகு மேன்மைப்படித்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

கொரவர்கள் பிறப்பு

பனத்திலே வசித்துவத்த குத்திதலிக்கு நகூம் பிறந்திருந்த சமயம், அஸ்திஷாபுரத்தில் திருத்ராஸ்திரமண்வளின் மனையில் காந்தாரி கர்ப்ப வழியாக இருந்தான். அவனுக்கு குழந்தை இரண்டு ஆஸ்துகாவாயும் பிறக்கவில்லை. குந்தியில் புதல்வள சிறத்த அறிவும் சிழுகும் உடிடைய பால் கனாகவிருப்பதைக் கேள்வியுற்று காந்தாரி மிகவும் மன வெதங்கையைத்து தனவயிற்றில் ஒருங்கி அறைந்துகொண்டான். இந்தாவ் அவளது கர்ப்பம் கனவந்தது. இறங்கி கண்ணுற்ற காந்தாரி மிக்கமல்வேதவளவும் ஜெறுப்பும் அடிடந்து வியாரமகரிஷியை நினைந்து வானங்கினான். அவ்வேலனா அங்கு பிரசங்கமாகிய வியாசமகரிஷி அவனுக்கு ஆரைக் கொழிப்பார்த்தார். அத்துடன் கனவந்தக்குலீஸ் பகுதிகளிலிருந்து ஒரு ஆஸ்தமகாஷி ஒரு பெண்மகளும் உண்டாகும் வள்ளும் அருள்புரிந்தார். இதை வாண்மை நீரு ஆஸ்துருந்தக்கணவும் ஒரு வெண்குழந்தையையும் பெறும்பாக வியம் காந்தாரிக்கு கிளாட்கவாயிற்று. முதலாவது பதல்வளாகிய துரியை தனன் உருவாகிய வேளனரிடு வெள்ளியே பல தூர்நிமித்தங்கள் ஏற்பட வரையிற்ற. குழந்தை அழுகபோது அதன்குரல் கழுதை கத்துவது போலி ருந்தது. குழந்தையின் குருங்கு எதிர்க்குரல் கொடுப்பால்போல் வெள்ளியே நாள்கள் கணக்கையிட்டன. தூர்நிமித்தங்கள் ஏற்பட்டதையும் குழந்தையாகிய தூரியோதான் கழுதலைப்போல கத்தியுதைப்பு கண்ணுற்ற திருத்ராஸ்திரமண்வளு பெரிதும் மனக்கவனால்வாட்டந்தான்.

மங்கச்சஞ்சலமை ந்த திருத்ராஸ்திரம் பெரியோர்களாக்கி பின்மர் விறுரன் மற்றும் அந்தனப் பெரியோர்களைப்பற்றுத்து யோசனை செய்யலாணான். “ஒன் எனக்குத் தலைமகன் பிறந்தவேணா தூர்நிமித்தங்கள் ஏற்படலாயிற்று” என்று அவர்களை நோக்கி விளாவினார். மனவன் இவ்வாறு கேட்டதும் பெரியோர்கள் “மங்கா உணக்குத்தனவு மகன் பிறந்தவேணா அபசகுவனங்கள் ஏற்பட்டனம்யான் உள்ளு தலைமகனால் உணது குவமயியும். சிவந்த கணக்குஞ்சர் உணது புதல்வன் பிறந்து ருப்பது மிகவும் தீவை பயப்பதாகும். இவ்வால் அரசருவமயியிப் போலிருது எனவே நீ உண புதல்வனாத் தீயாகம் செய்துவிட்டு வேண்டும். ஒரு நாடு கடுமேபம் நலம்பெற ஒருவனைத் தீயாகம் செய்துவிட்டு வேண்டும். ஒரு நாடு

★ உணவிடம் உண்ணாத மற்றுவர்களை பலிந்துவோள். ★

நலம்பேற ஒரு கிராமநிதத் தியாகம் ரெய்துவேண்டும். லீடுபேற்டைய விரும்சினால் இந்த உலகக்ஷீய துறக்க வேலைக்கும். எனவே உன்று குலம் நாமூக்க வேண்டுமாயின் நீ உன் 'முத்த புதல்வண்ணத் துறந்துவிடுவது நலம் தாங்காக அமையும்' என்று எடுத்துவரத்தனார் ஆணால் திருதாங்காப்பாளன் புத்திர பாசுத்தினின்றும் நின்காதுவாய் பொன்யோர்கள் பொன்னல் சொலிமடுத்தானேயன்றி செயற்படுத்துவில்லை. குழந்தைகள் அவைவரும் அவநினாபாத்து அரசுமலையில் கூமாக வளர்ந்து வரலாயினார். இவர்களே கொரவர்களோடு அல்லாம்கப்பட்டுவர்கள்.

பாண்டுமண்ணனின் மறைவு

வளத்திலே பஞ்சபாண்டவர்கள் மகிழ்வு_ஏ வளர்ந்து வரலாயினார். முனிவர்களினதும் நின்கிளினதும் அன்புக்குப் பாத்திராராயினார். அவர்களின் பண்புகளையும் நலால் பழக்கங்களையும் கற்றுவந்தனர். முனிபத்தினினர் இரண்ம பஞ்சபாண்டவர்களைத் தும் புதல்வர்கள் போல் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தனர். வளத்திலே வாழும் பாண்டுமண்ணனுக்குப் புதல்வர்கள் பிறந்திருப்பதையநித்து யாதவதுவ மண்ணன் வயதேவர் பெருமயிழ்வு கொண்டார். பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு ஜாதகர்மம் முதலாளகர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று மிரும்பி தன்று புரோகித்தரே வனத் துங்க அனுப்பி வைத்தார். அத்துடன் பொன்பக மூதலான வற்றையும் யோஷாத்ய திருவிழங்களையும் பாண்டுமண்ணனுக்கு அனுப்பிவத்தான். புரோகிதர் பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு உபதயங்கள் போர்துவத்து வேத அத்தியாவணமும் செய்யந்தொட்டக்கி வாந்தார்.

கிள்ளிந்தைருமிற் பிறந்தவனையே "சக்கிரன்" என்பவன் சத்திருங்கமலையில் தலைவாழ்க்கை மேற்கொண்டிருந்தான். அவனிடம் பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்விரப்பயிற்கிள்ளைகள் கற்றுவார். தநுயர் ஸட்டிச்சங்கடபாவில் வள்ளவராயார். விளை கதாபுதப்பாடிடிலில் மேம்பட்டு விவாதினாள். மிழான விற்போர்கள் சிறந்தவரானாள் நாலுசகாடேவர் கத்தி கேட்டோர் சண்டையில் வங்களைக்காராடியோர். விழுயனின் கீல்மாற்றவை அவனது குருவாகிய கார்பிரேன் வியந்து பாருப்பி கத்தி, வில், வாள் போன்ற வற்றை அவனுக்குப் பரிசுவித்தான்.

இக்காலத்தில் அரசுகளின் பறியான்காவது பிறந்ததினம் நந்தது. இதன்பொருட்டு ஒந்திடுதலி பிராமணோத்தமர்களை அழைக்கு விரும்திட்டு அரசுகளை வாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதில் முனைந்திருந்தான். அங்காலி வசந்த காலமானகயால் எங்கும் யனோரும்யியான காட்சிகளால் பொலிவற்றிருந்தது. பாண்டுமண்ணன் மனங்கவரும் காட்சிகளால் மகிழ்வுற்றிருந்தான். அவ்வேண்டுமாத்திடுவியார் உடனிருந்த

தான் இருவரினதும் தலையெவ்வள பாள்ளடு மன்னானின் மனதைப் பெரிதும் நலிப்புரிசெய்தது. கிந்தமயமுள்ளவரின் சாபந்தை நிலைநிறு மனதை தள்ளச் சம்பவக்க விளையுந்தான். ஆனால் விடியிலோன்று வழியே அவன் மனம் செல்வவாயிற்று. அவன் மாத்ரியுடன் இன்பமாக இருந்த வேளை சாபத்தின் வலையொல் தன்னுயிர் நித்தான். இகளைக் கண்ணாற்ற மாத்ரிதேவி மீகக் கவலைகொண்டு பெருங்குரலெடுத்து அவற வாய்வாளி. மாத்ரிதேவியின் அவறால்லச் செவியற்ற பஞ்சவாணிடவர்களும் குந்திதேவியும் அப்பிடித்துக்கு விளரந்தேகினர். பாண்டுயன்னன் இறந் திருப்பதைக் கண்ணுற்ற குந்திதேவி மூர்ச்சையற்றாள்.

தோட்டும்...

நூலாரி,
வெளிடைக்கு பிரபுதை சுப்பி.
காலாட்சைத்துறை,
(மாண்பாகம)

வாரியார்வாரிஸ
சிவத்திரு. வ. குமாரசாமிலூயர்

ஆஸ்யங்கள்

வாழுக்காகவிர் பலன்தாராய் எதிர்கொள்ளுகின்பேறாம்
ஆனாலும் சமயத்தில் நீண்டவாசகின்ற அங்கு எல்லோருக்கும்
மிக அவசியம் ஏடுவதற்கும் ஏவ்வாச உமயங்களும் நல்லவற்றை
நூத்தான் ரொல்கின்றார் நவ்வாசந்தரத்தான் பெப்பின்றவே.
அதேபோல ஆயமங்கள் எமது மாண்து ஒருநிலைப்படித்து எமது
யாழ்க்கையை வரப்படுத்துகின்றன.

யாழ் மருத்துவயபோதிப்பதி
நவத்திரிய கால்சிடி இராஜேந்திரபிரசாத்
திருவாகா விழாஸில் ஆற்றிய கணாபீனிருந்து

நகந்தை இல்லாங்க பணிபாற்று.

திருவாசக விழா

27 - 12 - 1998 நூற்றுக்கிமுமை சுந்திதியான் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் சுந்திதியான் ஆச்சிரம சௌவகளை பின்பாட்டுப் பேரவையால் வருடாவருடம் நடாத்தப்படும் திருவாசகவிழா பக்தி பூர்வமாக நடைபெற்றது. நல்லை ஆதிஶங்குருமுதல்வர் ஸ்ரீவஸ்ரீ சோமகந்தர பரமாக் ராரிய சுவாரிகள் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் யாழ் பல்களைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கலைப்பீடாதிபதி கலாந்தி சங்முகதாஸ் அவர்களும், மருத்துவ பீடாதிபதி வைத்திய கலாந்தி இபாஜேஷ்டிரபிராத் அவர்களும் காந்து கொள்ளு சிறப்பித்தனர்.

தெய்வஸாக வழிபாடு :

வழக்கோல ஸ்ரீசௌவலச்சந்திரி ஆவயத்தில் விழாச அபிவிஷகத் துடன் திருவாசகவிழா நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது. ஒவ்வொரு மாதமும் வருகின்ற டூரங்கள் தினத்தில் யாழ் மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து கூடுகின்ற பல சமயப் பெரியொருகளால் ஆச்சிரமத்தில் தவறாது திருவாசக முற்றோதல் நடைபெறுவது வழக்கம். அவ்வாறு திருவாசக முற்றோததுக்கு பயன்படுத்தப்படும் தெய்வ வாசகமான திருவாசக நூல்கள் ஒவ்வொத்தில் பூஷங்கரக் கூவக்கப்பட்டு அவையும் பூரிக்கப்பட்டன. பூஷ முடிவுடைந்தபின் மேளாத்தியத்துடன் அந்த திருவாசக நூல்கள் கார்வலமாக ஆச்சிரமத்திற்கு எடுத்துவரப்பட்டன.

நல்லையுரை :

நல்லை ஆதிஶ முதல்வர் அவர்கள் தலைமையில் ஆச்சிரமத்தில் திருவாசக விழா ஆரம்பமாகியது. சுவாரிகள் நமது தலைமையுரையில் திருவெம்பாலை நடைபெறுகின்ற இக்காலப்பகுதியில் சௌவர்களாலிய நான்கள் திருவாசகத்தை மட்டுமே ஒத்தேங்களும் என்றும் ஒலையை எழுது சமய நூல்களைச் காப்புக்கட்டி அவற்றை மூடி வைப்பது வழக்கம் என்றும் குறிப்பிட்டார். அந்த வணக்கில்தான் இன்று எமது விழாக்கூட தெவாரத் திற்குப் பதிவாக திருவாசகம் ஒத்தப்பட்டு ஆரம்பமாகியது எனவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

சிறப்புரை :

யாழ் பங்களைக்கழக இடைவருடைக் கிரிவுரையாளர் கலாந்தி திருமதி மணோன்யாளி சங்முகதாஸ் அவர்கள் இவ்விழாவில் சிறப்புரை நிகழ்த்தி ஏர்கள். எழுது கிந்தனையைத் தூண்டக் கூடிய வகையில் வித்தியாச

இறைவன் ஜகாஷ் ந் ஒரு கருவி என்று நினை.

மாண கோணத்தில் கருத்துக்களைக் கூறுவின்ற நிருமதி சன்முகதால் அவர்கள் பல ஆழமான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியார்கள். பின்னால் களின் கல்வி வளர்ச்சி பற்றியும் கருத்துக்களை வெளியிட்ட அவர் இன்ற வகை எமன்கு மிகவும் நெருக்கமான இடத்திற்கு வைத்து வழிபட்டு அவர்கள் எமக்கு மிகவும் நெருக்கமானவராக நாம் உற்படுத்த வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

வாழ்த்துவம் :

வாழ்த்துவமாயை யாழ் புவ்காலைக்கழக கலைப்பீடாதிபதி கலாநிதி சன்முகதால் அவர்களும், மதுத்துவப்பீடாதிபதி வைத்திய கலாநிதி இராஜேந்திரபிரசாத் அவர்களும் வழங்கினார்கள்.

எமது வாழ்க்கை உண்ணமயானதாகவும், பயனி உடையதுமாக அமைவதற்கு எமக்கு உதவியாக இருப்பவை சமயம் தான் என இராஜேந்திரபிரசாத் அவர்கள் நமது உரையில் விவரித்துக் கூறியார். அதைப் பொல எமது மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, எமது வாழ்க்கையை வளர்ப்பதுத்துவதற்கும் ஆய்வுகள் நான் துவனா செய்யின்றன எனவும் குறிப்பிட்டார்.

பள்ளி வசை :

வாழ்த்துக்களைத் தொடர்ந்து திருவாசகவிழாவினை முன்னிட்டு பேரவையால் நடாத்தப்பட்ட திருவாசகப் பங்களினைச் சப் போட்டியின் நாள்கூடு பிரிவுகளிலும் முதல் மூன்று இடங்களிலும் வெற்றிபெற்ற பின்னால் களினது பள்ளிவிசை ஒதும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

பரிசு வழங்கல் :

வெற்றியிட்டிய பின்னால்களின் பள்ளிவசை ஒதும் நிகழ்வாவத் தொடர்ந்து போட்டியின் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களுக்கு பரிசு வழங்கல் நிகழ்வு நடாடபெற்றது. பரிசுகளை நல்லை ஆதினக்குருதல்லை அவர்களும் கலாநிதிகள் திரு. திருமதி சன்முகதால் அவர்களும், வைத்திய பீடாதிபதி இராஜேந்திரபிரசாத் அவர்களும் நிருமதி இராஜேந்திரபிரசாத் அவர்களும் வழங்கினார்கள்.

நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி வெற்றியிட்டியவர்களுக்கு சான்றிருப்பு, பரிசு, பணம் ஆகிய மூன்றும் வழங்கப்பட்டன. அத்துடன் போட்டியில் பங்கு பற்றிய அனைவருக்கும் ஆதினதல் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன.

சிறப்பு இசை நிகழ்வு :

திருவாசகவிழாவின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக இணையவனி வ. செல்வத் துவர (இணைப்பேராசிரியர் யாழ் நுன்களைக்கறும்) அவர்களின் இசைக் கல்சென் நடாடபெற்றது குறுகிய நெரம் நடாடபெற்றாலும் சமீபியாரின் ஆவாலைத்துண்டும் விதத்தில் திரு. செல்வத்துவர் அவர்களின் இசைக் கல்சென் அமைந்திருந்தது.

திருவாசக விழாப் போட்டி

★ முடிவுகள் ★

ஆண்டு 6 - 7

1 ஆம் இடம்	க. கபிளன்
(ஏழாலை மகா வித்தியாலயம்)
2 ஆம் இடம்	சி. பிரபாஸினி
(வீரகந்திப்பிள்ளை மகா வித்தியாலயம், தொண்ணெட்டாமாணாரு)
3 ஆம் இடம்	க. அருள்க்குமரன்
(சுராட்டலிக் கல்லூரி பகுத்தித்துறை)

ஆண்டு 8 - 9

1 ஆம் இடம்	செ. ஜீவிதா
(கலட்டி மெதுபிள்ளை ந. க பாடசாலை மாதி)
2 ஆம் இடம்	கு. பாலகிருஷ்ணகுமாரன்
(வங்கல சிவகுரு வித்தியாலயம் வல்வெட்டித்துறை)
3 ஆம் இடம்	ம. அனுஷ்மியா
(செந்திரோசா மகளிர் கல்லூரி அச்சுவேலி)

ஆண்டு 10 - 11

1 ஆம் இடம்	க. எழிலருசி
(மெதுபிள்ள பெண்கள் கல்லூரி பகுத்தித்துறை) |
|------------|--|

★ ந. தான் உன் நலை விதியைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். ★

2 ஆம் இடம்	ஸோ. பாழினி (மெதுடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி பகுதித்துறை)
3 ஆம் இடம்	யா. தாரங்காசனி (விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி கரவெட்டி)
	ந. நந்தகேசன் (உடுப்பிட்டி அ. மி கல்லூரி)

ஆண்டு 12 - 13

1 ஆம் இடம்	வே. ஞானசம்பந்தன் (நெல்லீயடி மத்திய மகா வித்தியாலயம்)
2 ஆம் இடம்	ச. ஹீறந்தினி (யூனியன் கல்லூரி)
3 ஆம் இடம்	சி. கார்த்திகா (கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி)

பணிவுள்ள சிட்டுப் பாதி யில்லாத குருவும்

ஆற்றிவ வெள்ளம் கவர புரண்டோடிக் கொண்டிருந்தது. குறுதம் சிட்டை துவழத்தார். அக்கஸையில் இருக்கும் தன் ஆடையை எடுத்து வருமாறு பணித்தார். ஒரு நொடிப் பொழுதில் ஆற்றைக் கடந்து குருவின் ஆடையை எடுத்து வந்தான் சிட்டன்.

"இத்தனை வெள்ளத்தில் ரூப்புக் கிடாமல் நீ எப்படி ஆடையை எடுத்து வந்தாய்?" என்று குறு ஆற்களியத்துடன் கேட்டார்.

"கவாயி தங்களின் நில்லிய பாதுகாக்கவே துவணை" என்று வணவியேவாறே போய வந்தேன்" என்று பகர்ந்தான் சிட்டன்.

அது கேட்ட ஒரு "என் பாதுகாக்கஞ்சிகு அவ்வளவு மகிளமயா?" என்று மதித்து, தம் இரு பாதுகாக்களையும் தங்கள் மீது வைந்துகீ கொண்டு, "என் தில்லிய பாதுகாக்கனே எனக்குக் துவணை" என்று படிமாய்க் கத்திக் கொண்டீடு அவசரமாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கினார்.

அத்தோ! மருகலையே வெள்ளம் அவனை அடிந்துக் கொண்டு போய்க் கடலூரானிடம் ஓப்படைத்து விட்டது!

ஒரு ரெயின் விளைவை நீதான் சூற வேண்டும்.

திருமந்திரம் காட்டும் தத்துவக் கருத்துக்கள்

திருமந்திரம் சிவனையே முழுமுதற்
தெய்வமாகக் காட்டுகிறது. சிவனுக்கு
இப்பரன தெய்வம் வேறு எதுவும் இங்களும்
மென்டதே தவமீயாகியில் கருத்தாலும்.
சுவல் புவனங்களையும் அண்டங்களையும்
சட்டது ஒனிமயமாக சுதா பிரகாசித்துக்
கொண்டிருப்பது சிவ வடிவமீம் ஆகும்.
புனிதமானவர்களுடைய இதயத்தாமரை
மலே வீற்றிருந்து அருள்புரியும் வடிவம்
இதுவே ஆகும் என்பதனை பின்வரும்
திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

“ சிவஞோடாக்குந் தெய்வத் தேடிலும் இவ்வை
 அவணா டொப்பர் இங்கு யாவரும் இவ்வை
 புவனங் கடந்தன்று பொல்ளோளி மின்னுந்
 தவங்ச் சண்ட முடித் தாயரையானே”

வேதத்தின் அந்தத்தில் இருக்கின்ற உபநிடதங்கள் வேதாந்த தத்துவத்திற்கு மூலமாக இருப்பது போவ சிவாகமங்களின் அந்தத்தில் இருக்கின்ற சூரிய பாதம் சூசவசித்தாந்தி தத்துவத்திற்கு மூலமாகக் காணப்படுகிறது. சிவாகமக் கருத்துக்களை தெளிவு படுத்தி ஏழாந்த நாலாகிய திருமந்திரத்தில் சூசவசித்தாந்தி கருத்துக்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன. சூசவ சிற்றாந்தம் என்ற சொற்றெராட்டரே முதன் முதலில் திருமந்திரத்திலேயே கையாளப்படுகிறது. “தற்பரங் கண்டுவோர் கூவ தீதாந்த தத்துவம் பதி, பக் பாசம் ஆவிய மூங்றுபொருட்களையும் உன் பொருள் என்கி கூறுகிறது. பதி என்பது இறைவனையும், பக் என்பது ஆஸ்மாக்களையும், பாசம் என்பது ஆஸ்மாக்களைச் சுட்டு நிதிகுப் பதனையையும் குறிப்பிடுகிறது. பதியாகிய இறைவன் கருணையோடு ஆஸ்மாக்களை அனுகும் போது ஆஸ்மாக்களைப் பின்னித்துள்ள தனை தாளாகவே நிங்கிகிடும். ஆஸ்மாக்களும் மயங்கி நிற்காமல் மயக்கம் நிங்கி இறைவனை உணரும் என்பதனைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

★ பக்கி என்பது இறைவனிடம் வேறுந்தும் வேலான முன்பாகும். ★

பதி பகு பாசம் எவ்ப பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல் ஒரு பாசம் அணாதி
பதியினைச் சென்றஞ்சாப் பகு பாசம்
பதியனுகிள் பகு பாசம் நில்லாலே

திருமத்திரம் தத்துவ நூலாகவும், மோக நூலாகவும், வைந்திய நூலாகவும் திகழுவதோடு மாத்திரமல்லது பஞ்ச பூரணகளின் நூட்பங்களை விளக்கும் சிறந்த அறிவியள் நூலாகவும் திகழுகிறது. இரசாயனம், பேளநிகாரி, வாஸராஸ்திரம் ஆகிய என்னாற் துறைகளையும் திருமத்திரம் விளக்குகிறது திருமூலர் சாதாரண மனித அறிவின் என்னவுக்குள்ளும் அதற்கு அப்பாறாம் விரித்து பரந்து நிற்கின்ற தத்துவங்களையெல்லாம் பொறியனர்வினால் கண்டு பேசுவின்ற மகா ஞானியாகத் திகழ்த்தார். தெரிந்ததின் இருந்து தெயியாததை விளக்க வேண்டும் என்ற உள்ளியல் தத்துவத்திற்கு அமைய அறிவுக்கு அப்பாறிபட்ட விடயங்களை விளக்கு கூற்று அறிவுக்குப் புவனராகின்ற உண்ணுமகளை உதாரணம் காட்டுவார்.

குரிய காந்தக் கல்லூப் போல இருக்கின்ற குரியில் விள்ளை குரியன் உடைய கதிர்களை இழுத்து வைத்திருக்கக் கூடிய சக்கி வாய்ந்த நாலும், குரிய காந்தக் கல்லை இழி பஞ்சச வைத்துச் சூரியனுடைய கதிரை அந்தக் கண்ணாடியின் ஷட்டாகச் செலுத்திளால் பஞ்ச தீப்பற்றிக் கொள்ளும், இவ்வாறு ஆவநாவின் இறைவனின் திருவருள் சக்கி படித் தால் ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் மூடிமல அழுக்கு நீங்கிலிடும். ஆன்மா வின் பக்குல நிலைக்கு ஏற்ப இறைவனை குருவாக வந்து ஞானத்தை ஸமங்குகிறான். என்பதே சைவ சித்தாந்திகளின் கொள்கை ஆலும், ஆன்மா குருவர் குரியனுக்கும், குருவருளைச் சூரியனுடைய கதிருக்கும். ஆன்மா கூலக் குரிய காந்தக் கல்லூக்கும், மூட்மல அழுக்கைப் பஞ்சக்கும் உவணம் காட்டி விளக்கும் பாடலாக பின்னாலும் திருமத்திரப் பாடல் காவைப் படுகிறது.

குரிய காந்தமும் குழ்பஞ்சம் போவே
குரிய காந்தம் குழ்பஞ்சச் சுட்டிடா
குரியன் சுதநிதியிற் குரிமாறு போல்
குரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே

உடம்பை உறுதிகாக வைத்திருப்பதற்கான பயிற்சிகளில் யோகப் பயிற்சியை ஒன்றாகும். யோக புகுஷ்டாகிய திருமூலர் தாம் யோகப் பயிற்சியினால் அடைந்த பயண்களை தமிழ் மந்திரமாகத் திருமத்திரத்திலே தந்துள்ளார். அப்பினது போகின்ற உடம்பை உயிர் இருக்கும் வனர ஆரோக்கியத்தோடும் உறுதியோடும் இயங்கும்படி பாதுகாலிகிற பயிற் சீர்க்கு காயகித்தி உபாயம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. அண்டசரங்கரமெல்லாம் விராமித்திருக்கின்ற பறம்பொருளாகிய இந்தப்

உண்மை பேதநச் ஞான வாழ்வின் ஆரம்பம்.

பிள்ளடமாவிய உடம்பின் உள்ளே காணவாம் எனத் திருமதிரும் கூறுகிறது. கோயில்வைப் பரிசுத்தமாகவும் புளிநிமாகவும் பாதுகாப்பதுபோல இந்த உடம்பையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை பிங்வரும் திருமதி திருப் பாடல் விளக்குகிறது.

உடம்பினை முன்னாம் இழுக்கென் நிறுத்தேன்
உடம்பிலுக் குள்ளே உறுப்பாருள் கண்டேன்
உடம்புளை உத்தமன் கோயில் கொண்டாவென்று
உடம்பினை யாவிருந்து ஒம்புகின்றேனே,

உடம்பு என்பது ஓர் ஆவயம். உள்ளம் என்பது ஆயயற்றிற்குள் உள்ள கர்ப்பக்கிருகம். அந்தச் சர்ப்பக்கிருக்கத்துன் இறைவன் வத்து வீற்று குக்கிறான். பஞ்சேந்தியியங்கள் இத்த உடம்பாகிய கோயிலுக்கு உற்றிய குந்து விளக்குகள் ஆகும். ஞானம் பேற்றவலுக்கு ஜாந்து புலன்கரும் அனைவராத விளக்குகள் ஆகும். ஞானம் பேற்றாதவர்களுக்கு அவை கள்ளப் புவன்களாகும். சூராணம் பேற்றாக்கர்களுக்கு அவையே சிலாபிங்கந்ததைக் காட்டும் அனைவராத விளக்குகளாகும். சர்வத்வதுக் கோயிலாக்கி அதற் குள்ளே பூஜைக்குமிய வதானங்களும் கறப்பட்டுள்ளன. ஒருமுகமாகத் தெரிந்து தொன்று செய்ய வேண்டிய ஆந்மார்த்த பூஜையின் ரகசை நத்தை பின்வரும் திருமதிதிருப் பாடல் விளக்குகிறது.

உள்ளம் பெருக்கோயில் அறைடம் பாவயம்
வள்ளாயி பிராணார்க்கு வாய் சீகாபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சிவன் சிவாபிங்கம்
கள்ளப் புவனைத்தும் காளா மலைவிளக்கே.

அருவலூளின்றிந் திருவருள் இல்லை என்றே சைவகித்தாத்தம் கூறுகிறது. ஆந்ம சூராணம் தாங்காக விளங்காது. அநே விளங்க வைக்க குருவின் துளைதேனால் அநியாஸம் என்ற இருளினால் ஒனிப் பழுங்கிய வண்களை ஞானம் எங்கிற துவக்கு மாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்க வால் திறவையான் ஏவுளோ அவனே கருவென உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. சுசிநானந்தப் பொருள் ஒருவளைஷ்டா குரு என்னும் மேனியின் மூலமாக இயங்கி மந்துரோபதேஶம் செய்கிறது. ஆதவால் நன் குருவையிரா உரிதானந்துமாகக் கருதுபவர்கள் தான் முன்னேற்றம் அடைகிறான். குருவின் ஒனி இவ்வாயல் சூரிய காந்தக் கஷ்ணில் நெருப்புத் தோன்ற முடியாதது போல அருள் வடிவமாகிப் புருவின் துளை இவ்வாயல் ஆன மாக்களுக்கு உள்ளமை ஞானம் தொன்றாது என்பதற்கு

ஞானயில்வொழியிய நஷ்டமிடும் நற்கவனம்
பரனுவொழியியப் படின்

என்ற திருவருட்யைச் சிளக்குகிறது மூலமாக ஆந்மார்களில் சகல முக்கு இறைவன் குருவடிவாக வந்து ஆட்கொள்வார்கள் என்றே சைவ நித்தாந்தம் கட்டுகிறது. குருவின் உறுவத்தின் வந்து நமக்குத் திருவருள்

ஞான கருவைப் போல் நன்பார் பிறர் இவ்வள.

புளின்ற இலாறவைன் திருமேனிலையத் தலீசிப்பதே ஞானத்துக்கு வேண்டிய ஆரம்பப்படிநிச்சிபாகும். குநுவின் திருநாமக்காதச் செப்புவது, குநுவின் திருவாய் பொழுதிஸ்வைச் செவியில் கேட்பது அவநுடைய திரு உறவுவற்றைச் சுதாதிமானிப்பது ஆகிய எல்லாம் வெவ்வூதானம் பெறுவதற்கு குரிய வழிகளாகும். என்பதைப் பிச்சுரும் திருமத்திரிப் பாடல் விளக்குகிறது.

தெனிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெனிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெனிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெனிவு குருஷு நித்தித்தல் தானே.

பிறப்பிலே கவந்து கயிரை ஆட்டிவருகிற கர்ம பலனை ஈவுசிதீ தாந்தம் சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாரியம் என மூன்றாக வருத்துக்கரும். மூற்பிறவிகளில் செய்த விவைகளின் பயண்கள் சேர்ந்து தங்கியுள்ள குவியல் சஞ்சிதம் என்றும், இக்குவியலில் இருந்து இப்பிறவியில் அனுபவிப்பதற்கு என்று மாண்பதற்கு நிற்கும் பருதி பிராரப்தம் என்றும், நிகழ்காலத்திலே செய்கின்ற விவைக்கை ஆசாமியம் என்றும் அழைப்பர். இவைகளுடைய திருவாருவன் நாடிப்பிபற்று அன்ம ஞானத்தை தேடிக் கண்டால் சஞ்சிதவினா. ஆகாமியனினை ஆகிய இரண்டும் நித்திநிழும் இவைன் அறையை நூட்டால் ஆஸ்மானம் விடைத்து விடும். மேற்கூரிய உணவுநாடுகள் பின்ஸலும் திருமத்திரும் தெளிபாக விளாக்குவிற்கு.

தன்னை அநீந்திடும் நித்துவ மானிகள்.
மூங்களை மினையின் புடிச்சை அவிழ்ப்பார்கள்
பின்னால் மினாண்மைப் பீடித்துப் பின்சவர்கள்
சென்வியில் வைத்து விவளாருவேல்.

திருமத்திரும் வழக்கத்தை ஸபகேதிப்பதோடு ஆஸ்ம நாட்டத் துக்கும் நூன்கடோடு இவைக்குத் தக்கி வாழுக்கைக்கும் வேண்டிய பயிற் சிகையத் தகுதிய நூராக அவமந்துள்ளது. திருநூல் இவற்குவாய் தாயே அனுபவித்து மனாந்தக் கிசயங்களை நூனின் பொருளாக அவமந்த தன்னார். என்னே திருமத்திருத்தை “அனுபவ ஞானத்திருநூல்” எனப் பெற்றியார்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

திருமத்திருத்தில் குவிய கம்பாங்களை என்ற பதியில் மறை ஞானக் காக்கும்கள் பல காணப்படுகின்றன. குழாக்குறிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் மூறாறவை நித்துவகளே அறிமுகம் செய்தார்கள். சுதாராய் திலையில் உள்ளவர்களுடை ஏளியையாகத் கோற்றும் அளிக்கும் சொற்களால் ஆழ்ந்த பொருளைப் பொறிந்து வைத்துப் பாடுபவர்களே பித் தர்கள் ஆவார்கள் இதையை ஏயாற்றும் எவியை வைக்குறிக்கொம். திருமத் திருத்திலும் இப்படிவரை சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பாடப்பெற்ற பாடங்கள் பவ உண்டு. அஞ்சாவ இருள் படாந்த இந்த உடம்பின் ஒரு மூகவையில் திருவாருடே ஆகிய குாரி இருக்கிறான் மலங்களால் பிடிக்

கப்பட்ட ஆன்மாவுடன் கூடுவதற்கு நிறுவருளி சந்தர்ப்பத்தை ஏற்கின
நோக்கி காத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. மலைக்கான நீர்க்கி திருவருள் சும்
தீயை ஆன்மாவில் படியாச் செய்து ஆன்மாவைத் திருவருள் தன் வசப்
படுத்துகிறது என்ற உண்மையை பிள்ளரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்கி
ருகிறது.

இருட்டறை மூளையில் இருந்த மூரி
அருட்டுக் கிழவளைக் கூடல் குறித்துக்
ஒருட்டினை நீக்கிக் குணம் பல காட்டி
ஏருட்டி அவளை மனம் புரிந்தானே.

இற்பி ஒருவளின் கைத்திறனினால் செய்யப்பட்ட யானையின்
கருவம் மரத்தை மறைத்து யானையைக் காட்டுகிறது. மரம்தான் சால்
நினைப்பவலுக்கு யானையின் உருவம் தெரியாது. யானையையுக் காலை
பகல்லுக்கு மரம் தெரியாது இன்னாறு இறைவனின் வியாபகத்தை அகவாதி
துப் பொருள்களிலும் கால்வார்களுக்கு பல்சுடுங்கள் நினையில்லாத
பொருள் என்பது தெளிவாகத்திடுகிறம். ஆனால் பிரபஞ்ச மயக்கத்தில்
இருப்பவர்களுக்கு இறைவனின் கால வியாபகம் விளக்காது.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைத்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதம் பூதம்
பரத்தின் மறைத்தது பார்முதம் பூதமே

எனத் திருமந்திரம் விளக்குகிறது.

விலைப் போகம் நம்மை அழுத்தும் வரை இறை சிந்தனை நமக்கு
கற்படாது. இறைவனுடைய திருவருள் இவ்வாயல் அவளை நாம் வள்ளும்
கவும் முடியாது என்பதை “அவள்குளாலே அவன்தான் வள்ளும்கி” என மனவிவாரத்தையாகிய திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. நம்மைப் பீடித்
திருக்கின்ற வினையின் தாக்கம் குறைய வேண்டுமானால் சிவஞாட்டு
நாமாத்தை நாம் நான்டோரும் உச்சரிக்க வேண்டும். சிவ நாமத்தை
தொடர்ந்து கூறினால் நமது திவினங்கள் முற்றாக நீங்கி விழுவதூடன்
சிவத்தியும் நமக்கு கிடைத்துவிடும். சிவ வணக்கம் தரித்திரம், துக்கம்
ஆகியவற்றை நீங்குவதோடு சகல செய்வ யோகமிக் பெருவாழ்வை நமக்கு
தரும். சிவஞான முத்தியும், பரகத்தியும் கிடைப்பதற்கு வழிசெய்யும்
மூலாயிரம் பாடல்களுக்கும் முடியாக இருப்பது போல அமைத்திருக்கும்.

★ நூலாய் எமது கவனக்களாத்திறக்கும் நூலை ★

இந்தத் திருமத்திற்குப் பாடல் மாணிடர்களாகிய நாம் அனைவரும் சிவத்தி அடைவதற்கு வழிகாட்டும் மந்திரிப் பாடங்களே காணப்படுகிறது.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினையாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதிழானே.

செத்துயிழ் வித்துக்கி

சிவ, மகாஸ்ரீகம்

(சிவகருமான், பலான் ஆசிரியர் காஞ்சாவை)

பழங்கள் அவர்களுக்கே

விசிவாகன மாயிரவின் குருவார் வீளக்கியவர் திருமங்களை மணல் ரமண மகாவிரி அவர்கள். அவர்கள் வணங்கி அவருடைய ஆசீர் வாதத்தைப் பெறுச் செல்லும் பக்தர்கள் பழங்கள் முதலியலற்றது எடுத்துச் சென்று அவற்றை அவர் முன்னிலையில் எவ்விது வளைங்கும் வழக்கம் உண்டு ரமண மகாவிரியின் ஆசிரிமச் சூழலில் பக்கங்கும். குரங்குங்கும் அதிகமாக வாழுகின்றன. சிவபேஷனாகனில் ரமண மகாவிரியின் ஆசிரிமத்திற்கு பக்தர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட பழங்களை இந்த முகங்களும், பக்கங்களும் தமக்கு உணவாக எடுத்து விடுவதும் உண்டு. அப்பொழுது அங்கேயுள்ளவர்கள் அவற்றை அங்கிருது வெந்தி பழங்களைச் சாப்பாற்ற முயற்சிப்பது வழக்கம். இதை அவதானித்த மகரினி அவர்கள் அவ்வாறு மிருகங்களை விடுவது முயற்சித்தவர்களாப் பார்த்து மனிதர்களுக்கு வைக்கன் உண்டு. அவர்கள் இவற்றை பலவழிகளில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் இந்த விலங்குகளுக்கு மதிரிகளைப் போல வகையோ அவ்வது வேறு வருகின்றோ இங்கே அக்கலே அந்தப் பழங்கள் அனைக்கங்கே உளியன. என்றால் கூறி அந்தப் பழங்களை குரங்குவதையும் பசுக்களையும் உண்ணுவதற்கு அனுமதியுங்கள் என்றார்.

மஹிலவாகன கவரபிகளின் ருகுபூசை தினத்தின் நிறுயதி மங்கயற்காடி சீற்றும்பலம் ஆற்றிய உணர்வீலிருந்து.

தன்மாநம் தங்க சிறந்த குணம்.

வாழ்த்துகிள்ளோம்

நூன பண்டித கலாவித்துகி
கலாந்தி செல்வி

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
அவர்களின்

74 ஆவது நிறைவிள் போது

சந்திரியான் - ஆச்சிரிய,
சைவ, கணல், பண்பாட்டுப் பேரவை
மனநிலைவாக வாழ்த்துகிறது.

பல்லவி

வாழ்த்துவிள் ரோம்களை வித்திகிணைய - நீடு
வாழ்விய செகலி தங்கம்மா தங்களையே
(வாழ்த்துகிள்ளோம்)

அனுபவல்லவி

தூர்க்கா முரந்தல்யாய், தூர்க்கா உபாசகராய்
அர்ப்பணை சேஷாயினான் அன்வரதார் ஆற்றிதிரபோய
(வாழ்த்துகிள்ளோம்)

ஏஞ்சாம்

விவரெந்திக் தொல்லுட்டனே சமூகப் பணியிலைத்து
செந்தமிழ்ச் சேஷாயிசெய் கிரிகருள் சுதந்திரமேள்ளும்
ருவலயம் முழுவதுப் பின் கொள்ளுக்கநவம் போற்றிசெய
நவநவ சிந்தனைகள் பூர்வத்துக் குவக்ஞ திறப்போய
(வாழ்த்துகிள்ளோம்)

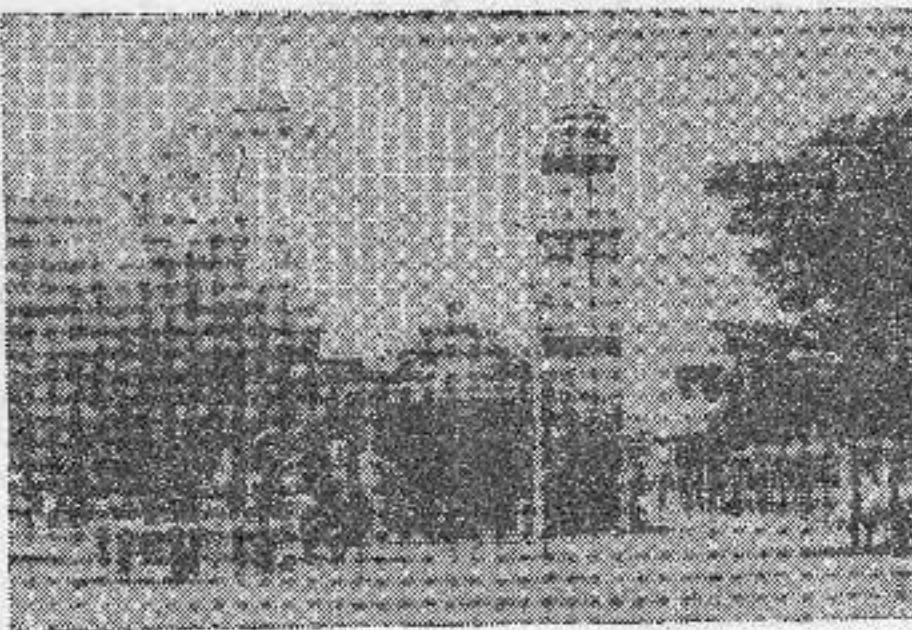
அம்மாதிங் கருதலத்து உலவாத பொற்கல்லியோர
அஸ்து சிந்தா மல்லியோவேன் நடிசயிக்க
அப்பிங்க தூர்க்கா அருளாட்ஸ வழங்கிதிறப்போய்
ஆஸிரம் பிளைநகான் அகவைவிஞ்சி வாழிடனே
(வாழ்த்துகிள்ளோம்)

பேரவையினார்

சந்நிதியான்

சுந்திகி முருகனின் அருள்கட்டாட்சத்தைப் பெற்று நடமாடும் தெய்வமாக விளங்கியவர் முருகேச வலாபிகன். அவர் பல அன்பாக்களை இன்றையபிக்கை உள்ளவர்களாகவும், முருக பக்தர்களாகவும் ஆற்றுப் படுத்தி அவர்களுக்கு வாழ்க்கை சிறப்பஷ்டய வழிகாட்டியாக இகழ்ந்தார். இந்த வஸ்தவில் சுவாரிகளுடன் தொடர்ஷப ஏற்படுத்தி அவருடைய அன்பையும் ஆசிர்வாதத்தையும் பெற்றவர்களே திருமதி தர்மவிஞ்சகம் பவாளியும் அவரது குடும்பமுழுகும் இவர்களின் சொந்த திடம் கரும் பிரசய. உந்மிரபாலில் கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலில் பின் வீதியில் அவர்களுக்கு அனுமதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1980-ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் பவாளி அவர்களின் கலைஞர் திரு. தாமரைங்கம் அவாசன புளியங்குவாம் அரசாங்க வைத்தியராவனாலேயில் உதவி வைத்திய அதிகாரியாகக் கட்டுமயாற்றிக் கொண்டிருந்தார். இதனால் திருமதி பவாளி குடும்பம் அப்பொழுது புளியங்குவத்திலே குடும்பிரசயம் அவர்களுக்கு அனுமதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ருதிகள், அந்தக் காலமட்டத்தில் தான் முருகேசு சுவாரிகளின் நொட்டபு ஜிந்தக் குடும்பத்திற்கு முதன் முறை ஏற்பட்டது. மேலும் அவர்கள் குடியிருந்த அந்த வீட்டிலேதான் திருமதி பவானி அவர்களின் நெஞ்சே உயரங்கு போகும் அந்த அற்புத நிகழ்வு நடைபெற்றது.

1980ஆம் ஆண்டு புனியங்குளத்தில் திருமதி பவானி குடும்பம் தங்கியிருந்த வீட்டு பவானி அவர்களின் மாயன் முறை உறவினராவா கிறு. பேரம்பவம் அவர்களின் வீடாகும். அங்கே பவானி குடும்பத் தட்டன் அப்பகுதி குடும்பத்துவ மாருத்துவ மாராக்க கட்சமயாற்றும் குவை என்று அனுநக்கப்படும், மருத்துவப் பெண்ணும் அங்கே குடியிருந்தார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தில் பவானி அவர்களின் குடியிருந்த வீட்டிற்கு அன்றையில் உள்ள ஒரு வீட்டிற்கு முருகேசு சுவாமிகள் வந்து செங்கிழற வழக்கம் இருந்தது. அப்பொழுது பஸ் முருகேசு சுவாரிகளிடம் சென்று அவருடைய அருளாயும் ஆசிர்வாதக்குத்தயும் பெற்றுச் சென்றனர். சுவாமிகளின் சிறப்பை அறிந்து கொண்ட பவானி அவர்களும் சுவாமிகளிடம் சென்று எல்லோன்றையும் போலத் தரானால் ஆசிர்வாதத்திற்குப் பெற்றுக் கொண்டார். இது நடைபெற்றுக் கில நாட்களின் பின் யாரும் எநிர்பாராத வணக்கில் முருகேசு சுவாமிகளே திருமதி பவானி அவர்களின் வீட்டிற்கு சென்றார்கள். இவ்வாறு சுவாமிகள் நமது வீட்டிற்கு வருவார் என்பதை கிடித்தும் எநிர்பாராத பவானி அவர்கள் உடம்பு பெய்கிறீர்கள் ஆனந்தப்பரவரம் அன்றை சுவாமிகளை வரவேற்றிய உபசரித்தார்கள். அது மட்டுமல்ல பவானி அவர்கள் கெட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க சுவாமிகளும் கில நாட்கள் அவர் வீட்டில் தங்குவதற்கும் சம்மதம் தெரிவித்து அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள்.

1980ஆம் ஆண்டு கைப்போங்கலூக்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. நேரம் மானை 7 - 30 மணியை அன்பிற்குத் தொண்டிருந்தது. திருமதி பவானி அவர்களும் தனது அன்றாட வேலைகளை முடித்து இய்வாக இருந்த நேரம் இதனால் முருகேசு சுவாமிகளும் திருமதி பவானி அவர்களும் பிஸ்வெரு ஸ்டைஷன்கள் நொட்டப்பாகத் தமக்கிடையே உரையாட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் திருமதி பவானி அவர்கள் சுவாமிகளைப் பார்த்து

நீங்கள் இவ்வாறு பல இடங்களுக்கும் சென்று பவரது தூங்பங்களையும் போக்குவரதில் உங்களுடைய வாழ்க்கையை நடாத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே அன்றாட செலவுகளுக்கு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள். ஏதாவது நிறந்தரமான வருமானம் உங்களுக்கு கிடைக்கின்றதா? எனக்கேட்டார். அதற்கு சுவாமிகள் அப்படியான வருமானம் ஏதுவும் எனக்கு இல்லை

ஆவானா இடத்தில் அக்காந்தி இல்லை.

என்று கூறினார். அதற்கு பவானி அவர்கள் அப்படி யாவரால் உங்களுக்கென்று சொத்துக்கள் ஏதும் இருக்கின்றதா? என்று கேட்டார். அதற்கும் கவாயிகள் இவ்வை என்று பதில் கூறினார்கள். எனதுயுமே வெளிப் பண்டயாகச் சுதநக்கும் சபாவழுங்கள் பவானி அவர்கள் அப்படியானால் உங்களின் ரெஸ்வுக்ளாக்கு எப்படியோ பலம் கிடைக்கத்தானே வேண்டும் அதற்கு என்ன செய்கிறீர்கள். அதற்குமிழ பணம் எப்படி உங்களுக்கு கிடைக்கின்றது என்று மிகவும் அழுத்தமாக கவாயிகளைச் சேட்டார்கள்.

இவ்வாறு பவானி அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு கவாயிகளிடம் இருந்து ஏந்தப் பதிலும் வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கவாயிகளின் முகத்தில் டல்லித்யாக ஸார்றறங்கள் ஏற்பட்டன. ஆம் கவாயிகளின் முகத்தில் முத்தான வீயர்களைச் சொன்ற ஆரம்பித்தன. அதற்கு டன் தெய்வீக நூனிபுடன் கவாயிகளின் முகம் சிலப்பு நிறமாக மாறுத் தொடர்கியறு. இவ்வாறு பரபரப்பான ஒழுநிலையில் அடித் தொண்டியாக விகிய கவாயிகளின் வாய்க்குள் இருந்து கடதாரி போன்ற ஒரு பொருள் கவாயிகளின் முன்பாக இருந்த மேஜ மீது வந்து விழுந்தது. கனவில் நடப்பது போன்ற ஒரு சம்பவம் இவ்வாறு நிறுமாகவே நடந்து கொண்டிருந்தது. தன்னால் கதாகரித்துக் கொண்ட பவானி அவர்கள் நடுங்கிய கைகளுடன் அந்தக் கடதாசியை எடுத்து விரித்தார்கள் என்ன ஆச்சரியம் அது ஒரு நாற்றுபா நோட்டு-

மிகவும் உற்று. அது உண்ணமயான பணம் நானா? என பவானி அவர்கள் அதைப் பார்வையிட்டார்கள். ஏந்த ஏந்தேங்கமும் இல்லை. அன்றாட பாவளையிலுள்ள அசல் துறு குபா நோட்டுக்கான் அது ஒரு பண நோட்டில் இடம் பெற வேண்டிய அத்தனை அமசங்களும் அதில் இடம் பெற நிருந்தன. பணம் வெளியிடப்பட்ட நிகழியும் பணத்தின் இலக்கமும் அதில் இடம் பெற நிருந்தன. 18 - 12 - 1971 இல் வெளியிடப்பட்ட அந்தப் பணத்தின் இலக்கம் W/20 66365 எங்க குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாறு கிடைத்த அந்தப் பண நோட்டினை ஒரு புனிதமாக பொருளாக திருமதி பவானி அவர்கள் இன்றும் பாதுகாத்து வருகின்றார். அது மட்டுமல்ல சந்திகியுடன் இரண்டாக்க கலந்த மருகேச கவாயிகளின் தெய்வத்தங்களையு உணர்ந்து கொண்ட பவானி அவர்கள் கவாயிகளைப்

பின்பற்றி தானும் ஒரு முருகன் அடிவசூராக மாறி விட்டார். சந்திதியில் உறசுவ காவங்களிலும் மற்றும் விழை பூண்டகள் நடவடிப்பெறும் காலங்களிலும் முருகேசு கவாமிகளுடன் சந்திதியில் வந்து தங்கி ஆற்றங்களை முருகனை வாணம்கின்ற வழக்கத்திற்கு ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். அத்துடன் அறுபத்து ரூபர் ஒரு பூரை போன்ற அன்னதானத் தொண்டுகளை மேற்கொள்ளுகின்றன, சந்திதியில் தங்கியிருக்கின்ற சந்தியாடிகாலன உபசரித்தல் போன்ற தொண்டுகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்.

நற்பொழுது வசித்துக் கொண்டிருக்கும் திருமதி பவானி அவர்கள் முருகேசு கவாமிகள் இறைவனாடி சேர்ந்து ஒரு ஸ்ரூப் நிறைவு நினைக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக போக்குவரத்து கஷ்டங்களையும் தான்டி 1998 ஆம் ஆண்டு பங்குவிமாதம் சந்திதிக்கு வருடை தந்திதுற்கார்கள். மேற்குறிப்பிட்டு அற்புத்தத்தை ஏற்கனவே அதாவது கவாமிகள் உயிருடன் இருக்கின்ற பொழுதே எனக்கு பயப்பட்டிடுன் தெரிவித்திருந்தாலும் கவாமிகளின் நினைவு தினத்திற்கு சந்திதிக்கு இருப்பியாக வந்திருந்த சமயம் அது பற்றி மிகவும் விளக்கமாக எனக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். அத்துடன் குறிப்பிட்ட பண தோட்டு வையும் எனக்கு காவியத்தார்கள். மேற்கு கவாமிகள் சந்திதி முருகன் உண்டய அருளின் அற்புத்தத்தை தமக்கு வல சந்துரப்பங்களில் அனுபவ ரிதியாக ஏற்படுத்திய சந்துரப்பங்களையும் உள்ளம் உருடி எனக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல சந்திதி முருகனை நமது குவ தெய்வமாக தாம் வழிபடுவதற்கு கவாமிகள் வழி காட்டியதையும் அதனால் நமது குடும்பத்தில் இருக்கத் திருப்பெரிய சிக்கல்கள் பிரச்சனைகள் எவ்வளம் தீர்த்து நமது குடும்பம் திருப்பியாகவும் நின்மதியாகவும் தந்தபொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதையும் கூறினால் ஆனத்தை கல்வனீர் ததும்ப எடுத்துக் கூறினார்கள்.

ஓம் முருகா!

ந. அபியரந்தினம்
தொண்டமாஸம்.

குறிப்பு: சந்திதி முருகப் பெருமானுஷை இவ்விதமான அற்புத நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு மலரிலும் வெளி வரவானாது. இவ்வாறான அற்புத நிகழ்வுகளை அனுப வித்த அன்பர்கள் தகுந்த ஆதாரத்துடன் விளக்கமாக குறிப்பிட்டு மலர்க்குமுனிற்கு அனுப்பினால் அவற்றை யும் இத்தொடரில் இடம் பெறக் கேட்யவாம்.

தன்னை மதிப்பீண்ட பிரகாரமும் மதிப்பான்.

நாவலர் மகா வித்தியால்
யாழ்ப்பாலை

“நன்விருளில் நட்டம்

பயின்றாடும் நாதனே”

மார்கழி மாத ஞானச்சுடாவில் அன்பர் திரு. S. R. சுரவனபவன் அவர்கள் விவபுராணத்தில் வரும் “நன்விருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே” என்ற திருவாசக வரித்தொடருக்கு பல நூல்களிலும் போடப் பட்டுள்ள கருத்துக்கள் தனது மனதிற்குக் கிடைப்பதி தரவில்லை என்று எழுதியுள்ளார். எனது கருத்துக்களை, அவருடனும் வாசகர்களுடனும் பிரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு சுரவனபவன் அவர்களுடைய விருப்பும் அதுவேயாகும்.

‘இருள் நடி’ என்பதே “நன்விருள்” என்றாயிற்று எனவாம். எல்லாம் ஒடுக்கப்பெற்ற காலத்தை “நன்விருள்” என்றார். நன்—நடி; நன்பகல் போவப் பொருள்பட்டு நின்றது.

உயிர்களையெங்காம் படிடத்தகம் பொருட்டு, “பயின்றாடும்” என்றாயிற்று எனவாம். உயிர்கள் உடலோடும் கருவிகளோடும் இயைந் திருப்பிள் அவையும் தொழிலியற்றும், ஆலோல் அவை கூயமாக அப்படி தொழில் இயற்றமுடியாதே. இயக்குவிப்பான் ஒருவன் வேண்டுமோ உயிர்களை இயக்குதற்கு அவற்றின் இதயக்குதன்கூடும், பிழுவகையும் அவர்சராசரங்களையும் இயக்குதற்கு அவற்றின் இதயமாகிய தில்லவ யுள்ளும் கூத்தாடுவாள். அதுவும் பாஸ்று ஆடுவாள். பயில்தல் என்பதற்குப் பழகுதல்; தேர்ச்சியடைதல் என்றெவ்வாம் பொருள் உண்டு. இறைவனுக்குப் பயிற்சியும் வேண்டுமோ என்ற கேள்வியும் எழவாம். இறைவன் 44 திருவிளையாட்டுக்களைப் புரிந்தவே, 108 நடவடிக்கைகளை ஆடியவன். கால்மாறியும் ஆடியவன். எனவே அன்னுக்குப் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் வேண்டுவதே என்றும் கொள்ளலாம் ‘அறையில் ஆடி அம்பலத்தில் ஆடுவேண்டும்’ என்பதால் அறிக் கூடுதல் அவனுக்குப் பழக்கப்பட்டதொன்றுதானே. அல்லாமலும் பயில்தல் என்பதற்கு நெடுங்குடும், ஏவித்தல் என்ற கருத்துக்களும் உண்டு. உயிர்களின் அகத்தும் புறத்தும் இமய்பொழுதனும் நீங்காது இயக்குபவன் இறைவன் அவனி செய்க்கணக்காக, நந்தி, நாற்தர். தும்புரர் ஆகியோர் வாந்தியங்கள் இசைக்க ஆடுபவன் என்றும் பொருள் காணலாம்.

★ ரேநுக்கு செல்வத்தைச் சிநறடிக்கும் ★

உடல் முதலியன் ஒழிந்து உணரிகள் இருளின் ஒடுங்கியசீட்டிறு
அவை மீண்டும் உணவாதறி பொருட்டும், உயிர் உடலோடியன்றுது ஆசை
தீர சூக்கம் பொருட்டும் நன்றிரவில் (நடு இருளில்) பயின்றும், அவு
வுயிர் உடல் முதலியவற்றைப் பெற்று சூக்கந்து வரும் பொது- ஆங்க
ாங்கு நேரும் தனவர்கள்க்கும் இருந்து கூத்தாலொன்று, கூத்தாட்டுணிப்பான்
என்று என்றாலாம். சீரிப்பு, கவுசு ஆழ்த்த உறக்கம் ஆலை எவ்வா
றிலைகளிலும் இறைவனே காத்தும், படைத்தும், கரந்தும் விளையாடு
கிறான். “தூங்ககயிலே வாஸ்குறிமூலர்ச்சு சுழிமாறிப்போனாலும் போச்ச,
இதுவேற் அவன் செயல்க்கிறா” . திரு. சரவன்பவான் அவர்கள் “நடு இரவில்
மயானத்தில் நடமாட்டும் இறைவனே” என்று மேற்கோள் காட்டுகிறார்.
இங்கே மயானம் என்பது என்றென ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமாயின் அது
நம்மத்தியிலுள்ள கடவுளையெயும், இருகொட்டையும் குறிக்காது, உடல்
சிவதந்து, உயிரிகள் ஒருங்கும் பிரதாகால இருள்ளயானத்ஸதீய குறிக்க
வேண்டுமென மனத்திகள் எல்லாம்.

இருவருடைய அனுபவத்தில் ஸிறையும் குன் இங்பத்தைக் கூற
வார்த்தைகளோ கிடையா. அவரவர் நத்தம் அனுபவத்திலேயே அதனை
கண்டிருப்ப வேண்டும். பொறி புதல்கள் பாவும் கடந்த அனுபவத்தில்
ஏனென்ற மனிவாசகப் பெருமானின் அழுப்பி இங்பத்தை எம்மான்
எப்படி உரைக்க முடியும். “யாம் ஓதிய கல்லியும் எம்மநியும் தானே
பெற” இறைவன் தந்தது, எல்லே அவனருளாவு இவற்றைக் கறிவேண்ட

“அவ்வாறுமியார் அறிகின்றத்தால் எவ்வாறோருவருக் கிணகவிப்
பதுவே” என்ற அருணவிரியார் திருவாக்கூசு நீங்கித்துத் திருப்பதியடை
வோமாலுக

நமினங்க கவிஞர்
ந. க. சண்முகநாதபிள்ளை
(முன்னால் அதிபர், யாறு மத்திய எல்லாரி)

யாத்திரை

யாத்திரை செய்வதென்பது எமது மதத்தில் முக்கியமான ஒரு
இடத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது. சமயக்குவர்கள்கூட இல்லாறு
யாத்திரைகளை மேற்கொண்டிருந்தனர், எமது மூதாந்தயர்களும்
இப்பாறான யாத்திரைகளை மேற்கொண்டு தமது வாழ்க்கை
ஏயப் பயனுடையதாக்கிக் கொண்டனர். இன்று நாம் அவற்றை
மறந்து சொத்துக்களை சேர்க்கின்ற செயற்பாடுகளில் கட்டுப்பட்ட
இன்னோம்.

மார்கழி மாத மலர் வெளியீட்டில்
பங்கங்களுக்கும் போந்னாவிரியர்
திரு. ச. விநாயகரம்புத்து அவர்கள்

★ தனக்க மதிப்பவன் பிறராயும் மதிப்பான். ★

அண்பர் ஒருவரின்

கிடயத்திலிருந்து

இப்பகு மாத நூலாச்சடா கெளியிடு பார்ப்பதற்காக இல்லை நான் அங்கு வந்தபொழுது நேரம் 7 மணியிலுக்கும் சுத்திகி கோவிலில் கூப்புக் கேள்வி காலைப் பூங்களையும் பார்த்துவிட்டு சுத்திகியான் ஆச்சிரம ஸ்வகந்தை பண்பாட்டுப் பேரவை நடாத்தும் சுத்திகியான் ஆச்சிரமத்துக்கு வந்தேன் விழாவும் தொடர்வியது. கெளியிட்டிருந்தாய் திகழ்த்த குறிப்பிட்ட நபர் வராகபடியான் பதில் ஆன் நியமிக்கப்பட்டு கெளியிட்டுள்ள திகழ்த்தப்பட்டது. அதேந்து சிவந்தமிழ்வித்தரை சிவமகாலிங்கத்தின் ஆய்வுறை தப்பட்டது. அதேந்து சிவந்தமிழ்வித்தரை சிவமகாலிங்கத்தின் ஆய்வுறை (நூலாச்சடா) | நிகழ்வு ஆரம்பாகின். மண்டலங்களும் திறந்தாற் போல அவருடைய வாயிலிலிருந்து நூலாச்சடா வார்த்தைகள் வர ஆரம்பித்தன. நான் மெய்யமூந்து கேட்டுக்கொண்டேன். வார்த்தையில் நோயிற்கு நொந்து பேரய் வந்த எனக்கு அவர் வாயிலிருந்து வந்த வார்த்தைகள் நூலாச்சுத்துநிகள் என்றே கூறவார். ராமாயணம், பாரதம், ஏகாத்திரி தாந்தப்புராணம், பாரதி பவபலப்பட்ட விடையங்களை கடந்தி ஏன் அழகாகப் பேசியதை என் வாழ்ந்தாலில் மறுக்க முடியாது. இந்து சுத்திகியான் ஆச்சிரம ஸ்வகு ஈவை பண்பாட்டுப் பேரவையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது

சுத்திகியான் ஆச்சிரம ஸ்வகு களை பண்பாட்டுப் பேரவைக் கொம்பானா அவர்கள் சிவந்தமிழ்க் கெள்வர் சிவமகாலிங்கம் ஆற்றிய நூலாச்சடா மலர் கெளியிட்டு ஆய்வுறையில் பின் ஆற்றிய உரை என் மாஸத்தை தோட்டு இந்த வார் விற்பனைக்கு விடுவதின்னை விடையார் நோக்கத்திலிருந்தாகவும் கெளியிலரும் விரிவாகவும் இந்தநான் போறவார். அவ்வாரியில் விளை வெளியிலரும் விரிவாகவும் இந்தநான் இருக்கின்றுவேனா என்று எங்க விடுவேன். இப்படியான நான்வரி கொலையார் இருக்கும்பொது இத்து மிகும் சங்கமிகிடம் கொறவிடது.

A. அரசுபிள்ளை
நான்வரி

★ நூலிலுள்ள நூலாச்சும் இருந்தால் வேண்டும் ★

★ வாசகர் போட்டி முடிவுகள் ★

- 1 ஆம் இடம் சன்னிமுகம் ஜெயதூக்கன்
(செந்தாவலாவு, இருபாலை விழுக்கு, கொப்பாய்)
- 2 ஆம் இடம் செல்வி இராமச்சந்திரன் சந்திரிக்கா
(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்ணு_மாணாரு)
- 3 ஆம் இடம் சிவபாதங்கந்தரம் பகிரதன்
(34 ஆறுமுகம்லி, வட்டக்காசி, கிளிநீராம்லி)

ஆறுதல் பரிசில்கள் பெறுவேர்

ந. சந்திரலீலா

(அருளாம்பலம் ஆழுங்கை நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

த. மண்ரா

(பழைய தயாற்கந்தோர் லீதி, சங்காஸால்)

க. சதியேங்கா

(தோப்பு, அச்சவேலி)

க. நவஞ்சுகாந்

(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்ணு_மாணாரு)

பே. பேரிஸ்பதுமார்

(30/ஏ, பூ. கி. ஆவாட்டேர்ஸ் மண்ணார் வீதி, வனுவியா)

வே. வரதாராஜன்

(வீரப்பராயன் கரணவாய் தெற்கு, செல்வட்டி)

நிருமதி சு. அருளாப்பாக்கம்பா

(34/5, 59 வது ஒழுங்கை மனிக்பிளேஸ், கொழும்பு - 6)

ஶ. வகுவிதாலங்காரி

(பழைய பொலிஸ்டினையை லீதி, வாவேட்டி வல்வெட்டித்துறை)

ட. சதிகங்கா

(வட்க்குத்தெறு, தொண்ணு_மாணாரு)

ஜெ. பிரேமியிலி

(முடக்கம் தோட்டம், அன்வாய்)

தானம் என்பது பிரதிபலன் கருநாத ஜோஸ்.

வாசகர் போட்டி வினாக்களுக்குரிய விடைகள்

- 1) 1988 ஆம் ஆண்டு பங்குவிருத்தும் கும்பாபிலிஷ்மெண்டும் ஆரம்பிச்கப்பட்டுள்ளது.
- 2) பூரவசம் மரம் சுதந்திதி கோவிலின் (மேற்கு விதிவில்) வட்டமேற்குத் திண்ணயில் உள்ளது.
- 3) 1992 ல் அல்லீரியாவில் நடைபெற்ற தோதல் ஒன்றில் இல்லாமிய இவிரவாதிகள் வெற்றியிட்ட இருந்த சுதந்தரப்பத்தில் இராஜாவுக்கு ஆட்சியாளர் தலையிட்டு அத்தத தோதலை செல்லுபடியற்றதாகச் சியதே மனிதப்படிகொலைக்கால காரணமாகும்.
- 4) முகுகள் கணவிலே தோன்றி முருகேச சுவாமிகளுக்கு கூறியது.
- 5) உகாப்பு மறை அவ்வது மேற்காவுணக மறை.
- 6) கடவுள் மாழுளிவர் - திருவாதாஸுராடிகள் புராணம் கூறுகிறது.
- 7) திருவதிமை வீரட்டாஸ்.
- 8) வாரவன் மாரைதலி எனவரம்.
- 9) புதல்வளைக இருப்பவன் ஒருவன் தந்தையின் கட்டுவளைகளால் சிர மேற்கொண்டு ஒழுக வேண்டும். முதற்றிறக்கலையால் ஒருவன் தலை மகன் ஆடிவிட முடியாது. தக்ஞமகளால்தான் ஒருவன் தலைமகன் ஆதல் முடியும். தந்தை தாயாரின் கருத்துரைகளை உவந்தேக்கற்று என்க ஒருவன் நடக்கிறாரோ அவனே தலைமகனேன்று வேதங்கள் வரையறை செய்துள்ளன. வயனில் இளையோவாகிறும் ஒழுக்கத்திலிரும் சிலத்திலிரும் உயர்ந்தவனே தலைமகன் என்று கந்தப்படுவின்றார்கள்.
- 10) கழவின் சேவை மனப்பாங்கு, தன்னிச்சுதின் மேங்குமக்காக நன்றியிருக்கவே மதித்துப் பணக்கர்களினுடேயேசேன்று நன்காவிய சித்தியம் பெறும் பாங்கு, மனை குலவந்தாறும் நினை குலவந்தாறும் மனத்திடம், குத்திப்பி, புலைட்டுக்கம் போன்றவை.
- 11) 1. உடன்னுள் அதிகமாக எடுக்கப்பட்ட உண்மை பிரச்கங்களைக்காலை உடல் வெனிசீயற்ற பேலவுடுமாதங்கள்.
2. உடல் இல்லாமலங்களின் அடிகளை நீர் இழுக்க காலம் ஏற்படும்.
- 12) 1. எதிரிகாரிடமிருந்து பாதுகாக்க தழுவுக்கேற்ற இலங்காக்கம் அடிட்குதலமயே காரணமாகும்.

உள்ளமும் உடலும் உண்றுபட்டாஸ் உள்ளத் தாழ்வு.

2. கடல்க் கெலே இந்து பார்க்கும் பொழுது அத்தனைக் கருவாம் யாக இருப்பதால் கறால்லின் உருவம் இலகுவில் நெர்யாறு.
 3. சீழிருந்து மேலே பார்க்கும் பொழுது வானம் வெள்ளையைக் கிருப்பதால் இதுவுமில் நெறப்படாது.
- 13) வாசிவரசி செந்திநாலையர் அஹர்கள்.
- 14) நெவர்களுடைகு — தம்யத ஒழுக்கம் — புஸ்டெக்கம்.
அகரர்கட்டு — தாத்துவ ஒழுக்கம் — கருவிளக்.
மனிதர்கட்டு — தத்த ஒழுக்கம் — கருவி.
- 15) யோசி ராம காத்துமார்.
- 16) கடவுள் கவாயிங் (யெண்ணகு முருகுப்பிள்ளை கவாயி ஓ)
- 17) சந்திர பகவான்.
- 18) ஏரசத்து முருகப்ப செட்டியார் என அஸ்ரக்கப்பட்ட முருகு பெறுமான்.
- 19) மாழும் வேதநாயகம்பிள்ளை எழுதிய "யிரதாப முதலியார் சரித் திரும்".
- 20) வி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை.

ஞாபிபு :

1. 21ஆம் கிழமூடி வினாக்கராந்திரி வினாடீகள் நேரடியாக இதுவாறு வெளிவந்த ஞானச்சார்களுக்குள் இடம்பெறாமல்யால் வார்கள் தன்மைக்குளி அந்த வினாக்களை நிகழியும்கோய்.
2. போட்டியை ஒதுக்கிறத்த போட்டியாக நடந்து பல வயதுப் பிரி விளக்கும் பங்குபற்றிச் சந்தர்ப்பம் வழங்கியுள்ளதால் வினாக்களிற் திருத்தும் பொழுது வார்கள் பக்கம் நின்றே திருத்தியுள்ளோம்.
3. ஆங்கிலப் பரிட்டை வார்கள் போட்டிக்குள் இடம்பெறுவில்லை. போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கான பரிசுகள் 1999-03-26 இல் நடவடிப்பெறும் மாசி மாத மாவர்வெளியிட்டின் பொழுது சந்தியின் ஆச்சிரிய மன்றப்பதித்தில் வழங்கப்படும். வெற்றி பெற்ற வர்களை நேரடியாக வந்து பரிசுவகையைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு அன்புடன் வெளியிடுகிறோம்.

இலங்கூத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

கி. பி. 14ம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டகாலம், சமத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தொய்ந்து காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் இந்திலிடகால இடைவெளியில் இவங்களைகிள் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலக்கிய முயற்சி கண்ணப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு போனிய சாஸ்ராகள் கிடைக்க வில்லை. உதிநியாக கிடைக்கப்பெறும் காண்றுகளை மூலதனமாகக் கொள்ளு இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி கருவது கடினமாகும். தமிழ்நாட்டில் கொள்ளு இலக்கியம் தொடர்பான ஏட்டுச்சவடிகளைப் பேற்றுவதற்கு எடுப்பதும் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஏட்டுச்சவடிகளைப் பேற்றுவதற்கு எடுப்பதும் நடவடிக்கை போல இவங்களையில் எவ்வித முயற்சிகளும் மேற்கப்பட்டு, நடவடிக்கை போல இவங்களையில் எவ்வித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதற்கு சில காரணங்களைக் கந்தியாம்.

1. காலத்திற்கு காலம் தெள்ளிந்தியாவிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்புக்கள்.
2. குரிப் நாட்டில் அரசர்கள் புலவர்களை ஆதரித்தது போன்ற நிலை இந்தாட்டில் கி. பி. 14ம் நூற்றாண்டு வரை இல்லாதிருந்தனம்.
3. செந்திரத்து வலுக்கப்பட்ட சில சுவடிகள் கூட போத்துக்கேயர் காலத்தில் தீ வைத்திருந்த கொழுத்தப்பட்டன.

சங்க கால தமிழ்ப் புலவர்களில் சமத்து பூதந்தீகங்களை ஏன் தொருவா குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

“திரு வளர் மதுவர தென்றமிழ்ச் சங்கா
புலவருக்கொருவராய் புவியினை நாட்டிய
பூதந்தீகங்கார் முதலிய சாள்றோர்
தொண்றுவதற் கிடமாந் தொண்றுகொள் சீத்தி
தினர வளர் ஈழம்”

என்ற செய்யுள்ள மூலம் அவரை இவை காணமுடிகின்றது. இவர் மாத்த செய்யுட்கள் அதொலூரு (88, 281, 307) குறுத்துக்காலம் (180, 313, 360) நற்றினம் (306) முதலிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இச் செய்யுட்கள் நமக்கு பெருமம் தேடிந்தரத்தக்கால எவ்விலூம் அவர் இலங்கையில் பிறக்கு வளர்ந்தவர் என்பதை நிருபிக்கும் வளர் அவர் பாட்டும்வளர் இலக்கியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சீர்த்துக்கொள்ள முடியுமா?

கண்ணலி விராமில் கடவுளை இலங்கை வெந்தன் காலத்து ஜகாஷ் ட்ளம், தீவார முதலிகள் ஈழத்துறை நாள்களாப் பாடவையை, சோழப் பேரரசின் ஒரு பழுதியாக சிவகாலம் இலங்கை ஆண்பட்டையை ஓராண்டு சம்பந்தகளாக கொண்டு இலங்கையில் நமிழ் நாட்டின் இயக்கியுத் தாங்கை ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று சிவர் உஜகிக்கின்றார். சிவ கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் இலக்கிய முயற்சிகள் நடைபெற்றிருக்கலார் என அறியத் தருகின்றன.

1. 10-ம் நூற்றாண்டிற்குபிய நாள்கு நாட்டார் கல்வெட்டு,

“போதி நிமுமயர்த்த புன்னியிங் போர்ஸ் எவ்வுயிர்க்கும்
திதிலருள் கரக்கும் சிந்தையா — ஆதி
வருதன் மணதுல்ஹாத மாதவாச் மாக்காதை
மொரு நம்பயாலனுவான்”

காறும் வெள்பா செய்யுள் யாப்பில் உங்கத நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

3. பாண்டுவன்றுவர், சோட்டாக், பதங்பா கல்வெட்டுக்களிலும் தமிழக் செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன.

திரு. கி. நடராசா

(அதிபர், மா / கல்வெட்டு அ. மி. கல்லூரி)

வினாக்கள் விடாக்கம்

விடாக்க அவைப்பதற்கும் ஊதுகின்றோம். அடுப்பை மேற்கூம் எனிப்ப தநிகும் ஊருகின்றோம். என் என்று தெரியுமா?

- * விடாக்க. அடுப்பு இரண்டில் எனிவதற்கு ஒட்கிள் தேவை.
- * எனிடும் விடாக்கை ஊதுப்பொழுது வாயினுள் இருந்து கரும் காற்று எண்ணினாய் ஆவியைத் திரியில் இருந்து அகற்றுகின்றது.
- * அடுப்பை ஊதும் பொழுது அடுப்பீன் மேலுள்ள காபளை ரோட் எட்டும் பழைய வனி, மாம்பழும் அகற்றப்படுகிறது.
- * இதனால் காபளைராட்சைட்டின் இந்தைப் புதிய வளி எடுக்கின்றது.
- * புதிய வனியில் உள்ள ஒட்சிசன் எனிவதற்கு உதவுகின்றது.

இந்துசமயம்

வினாக்கள்

- 1) மூதல் தோன்றிய தலைப்பானதும் யாது?
- 2) ராமலேவதம் எத்தனை சாலைகளையுடையது?
- 3) குமார சம்பவத்தின் ஆசிரியர் யார்?
- 4) உபநிடதங்களுக்கு வழங்கும் வேறு மூன்று பெயர்கள் தருக?
- 5) புராணங்கள் கூறும் பஞ்சஸ்க்களைக்கள் யானால்?
- 6) திருமதித்ரம் எத்தனை தந்திரங்களாக வகுக்கப்பட்டது?
- 7) திருமுகுகாற்றுப் பண்டமயப் பாடியவர் யார்?
- 8) ஏம்ப உபநிடதம் எச்சமபத்திர்துரியது?
- 9) மூதாந்வரச் பெயர்களைத் தருக?
- 10) திருப்பொலையைப் பாடியவர் யார்?
- 11) 19ம் நூற்றாண்டில் கழுத்தில் வசவத்தின் காலைராக விளங்கியவர் யார்?
- 12) புருடார்ந்தங்கள் யானால்?
- 13) கைகா ஆகமங்களுள் ஒருத்திராகமங்கள் எத்தனை?
- 14) மிகுந்தெந்திரம் என்றால் என்ன?
- 15) உபலேகுதங்களைக் கூறுக:
- 16) வேதாந்த குத்திரம் யாது?
- 17) கந்த புராணம் எத்தலத்து முருகன் பேரில் பாடப்பட்டது?
- 18) கழுத்தில் பக்கி வழிபாட்டு முறை மூருகள் தலங்கள் யானால்?
- 19) ஆசிரமங்கள் யானால்?

(விடைகள் அடுத்த மாதி மலரில்)

சொல்பிள்ளை மேஸ்ரைம் மேய்லிஸ் தொகைக்க வேண்டும்.

Easy way to Learn English

PART - 13

1. Complete the Sentences Using

two, too, or to

- (a) I would like a cup of tea. Mohan would like a cup
- (b) I had cups of tea Yesterday.
- (c) I can't drink the tea. It's hot.
- (d) I talked to Ranjith, Ram wanted talk Ranjith
- (e) I walked School today. Mala walked School today
- (f) I am going take the bus School tomorrow.
- (g) Shh... I want listen the news broadcast.
- (h) I can't study. The music is loud.
- (i) The weather is cold for us go beach.
- (j) I have apples. Suseela wants have apples

Too — உம் என்பதைக் குறிக்கும்.
To — சுகு என்பதைக் குறிக்கும்.

பேசுவின் அழுது உணர்வையால் விளைக்கும்.

- 2.** Fill in the blanks using the following words. Use the plural form if necessary.

Centimeter, dishes, fish, glass, horse, leaf, woman,
thief, tray, work, wife, advice.

- (a) fall from the trees in Autumn.
- (b) Sometimes I help my mother in cleaning the
- (c) Cow boys ride
- (d) Married women are called
- (e) Steal things, money, cars, etc.,
- (f) People carry their food on at a cafeteria.
- (g) I am not very busy today. I don't have much to do.
- (h) I have some problem. I need your help. I need some from you.
- (i) some have mustaches.
- (j) Mohan has five in his aquarium.
- (k) In some countries people use for their tea.
- (l) How many in a meter?

3. Translate to Tamil

Every man wants to have his own way. He wants to think and act as he likes. Everyone, however, cannot have his own way because he lives in a society he belongs to. Society means a group of people with the same laws and the same way of life. People in society may make their decisions. But they ought not to endanger the lives of others by wrong, unjust, and harmful decisions.

4. Old Sayings

(a) Educated men without religion are clever devils.

மதப்பற்றந்த கல்விமுள் புத்திசாரவியான அரசிகர்வழக்கு சமணாவாரி.

(b) Experience gives a wisdom that is costly.

அனுபவம் கொடுக்கும் அறிவு விலை பிக்கது.

(c) Atheism is rather in the lip than in the heart.

நாந்திக வாதம் மனிதனின் உள்ளத்தைக் காட்டிலும் அவன்று நாக்கிலே தான் அதிகம் உள்ளது.

S. Thurairajah
(English Tutor)

மாசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05 - 02 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: சி. சிவலோகம் ஆசிரியர்

(பிரதம ஆலோசகர் பேரவை)

வில்லிசை : “ முருகன் புகழ் ”

வழங்குபவர்கள் : செல்வன் த. நந்தகேசன் தலைமையில்
வல்வெட்டி விநாயகர் வில்லிசைக் குழுவினர்

12 - 02 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: பிரம்மணி. ப. மனோகராக்கருக்கன்
(வல்வை வைத்தில்வரன் தேவஸ் தானம்)

சொற்பொழிவு: “ வேலுலாந் தடக்கக் வேந்தன் ”

வழங்குபவர்: பிரம்மணி பாலசர்வேஸ்வரகுருக்கன் B A (Hon)
(காயத்திரி பீடம் இணுவில்)
வடமராட்சி இந்து குருமார் ஒன்றிய ஆதரவில்

19 - 02 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: இசைமணி சி. துரைராஜா

விடயம் : “ இன்னிசை ”

வழங்குபவர்கள்: சி. பத்மலிங்கம் பாட்டு

K. குபரன் — வயலின் P. வரதன் — தபேலா

M. சிதம்பரநாதன் — மிருதங்கம் K. ரமணன் — முகர்சிங்

26 - 02 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் - மாத வெளியீடு மாசி - 1999

வெளியீட்டுரை: கி. நடராசா (M. A. அதிபர் அ. மி. கல்லூரி)

மதிப்புரை: S. சிவலிங்கராசா

(தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ்/பல்கலைக்கழகம்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (1999 ஜூவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவள்ளது. இப்போட்டி யில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2000 ஜூவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அண்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆக்கிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வக்சந்திதி, தொண்டமொனாறு.